Rok XXVI. Nr. 6.

DZIENNIK URZĘDOWY

DLA OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO

WYDAWANY PRZEZ KURATORJUM O. S. L. WE LWOWIE

Lwów, dnia 20 maja 1922.

TREŚĆ

Ustawa

z dnia 7 kwietnia 1922 r. o zmianie w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 429, 430, 431 i 436) postanowień, dotyczących podziału na grupy ze względu na stosunki rodzinne.

Ogłoszona w Dzienniku ustaw Rzpltej z dnia 24 kwietnia 1922 Nr. 28, poz. 227.

Art. 1. Ustęp 4 punkt b art. 5 ustaw z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych oraz o uposażeniu wyższych i niższych funkcjonarjuszów policji państwowej (Dz U. R. P. Nr. 65, poz. 429 i 431), ustęp 3 punkt b i ustęp 4 art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu pracowników kolei państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz 430) i wreszcie ustęp 4 punkt b art. 10 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (wymiar sprawiedliwości) Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 436), otrzymują brzmienie następujące: »ślubne i uprawnione dzieci, tudzież pasierby do ukończonych lat 18, a o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać — do ukończonych lat 24 W wypadkach ułomności fizycznej, umysłowej albo nieuleczalnej choroby. jakoteż w wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek 24 lat z powodu służby wojskowej, odbytej na skutek zarządzonej mobilizacji lub uzupełnienia do stanu wojennego, albo z powodu pełnionej w tym czasie służby ochotniczej — władza centralna może w drodze wyjątku, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, uwzględnić dzieci w wieku ponad 24 lat z tem, że przedłużony do ukończenia nauk w szkołach publicznych okres czasu wynosić może najwyżej lat 4«.

Art. 2. W wypadkach, gdy studja przewlekły się ponad wiek 24 lat z przyczyn, o których mowa w art. 1, dla zaliczenia do wyższej grupy rodzinnej miarodajną jest chwila wznowienia studjów, chociażby ponowne wstąpienie do szkoły publicznej po ukończeniu 24 lat, względnie ukończenie 24 lat podczas studjów, nastąpiło przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów oraz ministrom, którym powierzono wykonanie wyżej powołanych ustaw

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trampczyński*
Prezydent Ministrów Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.: *Antoni Ponikowski.*
Minister Skarbu: *Michalski*
Minister Kolei Żelaznych: *J. Marynowski.*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Kamieński.*
Minister Sprawiedliwości: *Sobolewski.*

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 listopada 1921 r. l. 8107/III. do Dyrektorów Państwowych Szkół i Kursów zawodowych w sprawie wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych.

Ogłoszony w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 marca 1922, Nr. 11, poz. 99.

Wobec częstych zapytywań, skierowywanych do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przez Dyrektorów państwowych szkół zawodowych, w jaki sposób należy regulować wypłaty nauczycielom kontraktowym, nie będącym jednocześnie na stałej służbie państwowej, Ministerstwo komunikuje, że:

1. nauczycielom kontraktowym należy wypłacać wynagrodzenie miesięczne z dołu, za czas faktycznego pełnienia obowiązków;

2. nauczyciel kontraktowy, który pracuje od początku roku szkolnego, otrzymuje w półroczu I pensję od 1 września i w końcu półrocza wynagrodzenie za miesiąc wakacyjny tego półrocza (sierpień), według skali płacy odpowiedniej dla tego miesiąca; nauczyciel, który rozpoczął lub przerwał pracę w ciągu I półrocza, nie otrzymuje tego wynagrodzenia bonifikacyjnego;

3. nauczyciel kontraktowy, który pracuje od początku II półrocza, otrzymuje pensję od 1 lutego i w końcu półrocza wynagrodzenie za miesiąc wakacyjny tego półrocza (lipiec); nauczyciel, który nie pracował w ciągu całego półrocza, tego wynagrodzenia bonifikacyjnego nie otrzymuje;

4. dla nauczycieli kontraktowych, pracujących w szkole conajmniej od początku II półrocza, posiadających liczbę godzin wykładowych nie mniejszą, niż to jest przewidziane dla nauczycieli etatowych

tej samej grupy przedmiotów i pozostających na stanowiskach na następny rok szkolny, może być uczyniony wyjątek w tem znaczeniu, że zezwala się na wypłacanie im pensji bez przerwy w ciągu całego roku kalendarzowego, co miesiąc z dołu, a to w celu niewytworzenia luki w otrzymywaniu uposażenia przez takich pracowników. O każdym poszczególnym wypadku zastosowania tego punktu niniejszego rozporządzenia należy zawiadomić Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Co się tyczy nauczycieli kontraktowych, zajmujących jednocześnie inne stałe posady, to są oni płatni za czas faktycznej pracy, od dnia 1 września do dnia 1 lutego w I półroczu i od dnia 1 lutego do dnia 1 lipca w II półroczu.

Ponieważ rozporządzenie niniejsze może być stosowane w całej rozciągłości dopiero w drugiem półroczu roku szkolnego 1921, poleca się Dyrekcjom szkół zawodowych przystosować wypłaty, czynione nauczycielom w półroczu bieżącym, o ile możności do wskazań niniejszego okólnika i zawiadomić Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w jaki sposób powyższe zostało wykonane.

Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ.:
w. z. T. Łopuszański.

O k ó l n i k

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 31 grudnia 1921 r. l. 30608/I do wszystkich Władz i Urzędów, podległych Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie potrącania strawnego z poborów funkcjonarjuszów państwowych, odbywających służbę wojskową.

Ogłoszony w Dzienniku urzęd. Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 26 marca 1922 Nr. 11, poz. 105.

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 24 grudnia 1920 r. l. 68889/20, ogłoszonym w Dzienniku urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 1/21, poz. 18, postanowiło, że strawne, otrzymywane w miejsce wyżywienia w naturze, nie może być zaliczane do pełnego uposażenia wojskowego przy wypłacie w myśl art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 59 ex 1919 r., poz. 357) różnicy między pełnem uposażeniem wojskowem a cywilnem funkcjonarjuszom

państwowym, pełniącym służbę wojskową w charakterze szeregowych; natomiast strawne, wypłacane funkcjonarjuszom, pełniącym służbę w charakterze oficerów i im równorzędnych, ma być zaliczane do pełnego uposażenia wojskowego przy wypłacie wspomnianej różnicy poborów.

Pismem z dnia 12 października 1921 r. l. 12697/D. B., skierowanem do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wyjaśniło Ministerstwo Skarbu, iż postanowienia przytoczonego okólnika stosują się do pracowników wszystkich działów służby państwowej, a więc także do pracowników Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Strawne, potrącone przy wypłacie różnicy między uposażeniem wojskowem a cywilnem funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę wojskową w charakterze szeregowych, należy tymże pracownikom zwrócić za okres czasu, przez który je potrącono.

Wobec tego wszystkie władze i urzędy, podległe Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, zechcą wydać odpowiednie zarządzenia w celu wypłaty strawnego w myśl przytoczonych postanowień.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
w. z. T. Łopuszański.

L. 33619/I.

O k ó l n i k

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie czynności manipulacyjnych Urzędów Dyscyplinarnych dla nauczycieli szkół powszechnych.

Ogłoszony w Dzienniku urzędow. Min. W. R. i O. P. z dnia 26 marca 1922 Nr. 11, poz. 97.

Wyższy Urząd Dyscyplinarny przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dla spraw stałych nauczycieli publicznych szkół powszechnych na posiedzeniu dnia 29 października 1921 r. wyraził opinję, iż czynności manipulacyjne Urzędów Dyscyplinarnych (wygotowywanie wezwań dla oskarżonych i świadków, zaproszeń na posiedzenia, przepisywanie wyroków i t. p.) winny wykonywać Rady szkolne powiatowe własnemi siłami kancelaryjnemi.

Podzielając w zupełności opinję Wyższego Urzędu Dyscyplinarnego Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego poleca wydać odpowiednie zarządzenia, aby siły kancelaryjne Rad szkolnych powiatowych wykonywały czynności manipulacyjne Urzędów Dyscyplinarnych przy Radach szkolnych powiatowych.

Jeżeli Rada szkolna powiatowa nie ma osobnych sił kancelaryjnych, czynności manipulacyjne Urzędu Dyscyplinarnego ma wykonywać kancelarja Inspektora szkolnego.

O tem należy zawiadomić Przewodniczących Urzędów Dyscyplinarnych.

Warszawa dnia 20 listopada 1921.

Za Ministra

Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

W. Żłobicki.

L. 792/pr.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Nauczycielstwa szkół wszelkich kategoryj w sprawie tworzenia Kół Przyjaciół Francji.

Od kilku miesięcy rozwija we Lwowie żywą działalność Towarzystwo Przyjaciół Francji. Najściślejszemu zespoleniu politycznemu obydwóch państw: Polski i Francji powinien odpowiadać jak najsilniejszy związek kulturalny obydwóch narodów. W tym celu przewidziało Towarzystwo w statucie swoim tworzenie grup szkolnych młodzieży jako dorębnych Kół tegoż Towarzystwa.

Analogicznie do stosunku szkolnych Kółek Polskiego Czerwonego Krzyża Młodzieży do Towarzystwa Czerwonego Krzyża, zezwala się na tworzenie wewnątrz wszystkich zakładów naukowych osobnych Kół Towarzystwa Przyjaciół Francji po myśli §§ 16 i 35 statutu.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zachęca jak najgoręcej Nauczycielstwo szkół wszelkich kategoryj do organizowania grup szkolnych Towarzystwa Przyjaciół Francji. W tym celu podaje się wyjątki z postanowień statutowych tego Stowarzyszenia:

§ 1. Towarzystwo nosi nazwę: Towarzystwo Przyjaciół Francji we Lwowie.

§ 2. Zakres działania rozciąga się na Lwów i na województwa Lwowskie, Stanisławowskie, Tarnopolskie, Lubelskie i Wołyńskie.

§ 3. Siedzibą jego jest Lwów.

§ 4. Celem Towarzystwa Przyjaciół Francji jest zacieśniać na wszystkich polach węzły przyjaźni istniejących od wieków między Francją a Polską przez szerzenie w Polsce znajomości Francji, jej języka i cywilizacji, oraz przez udzielanie pomocy analogicznym Towarzystwom francuskim w szerzeniu znajomości Polski i jej rzeczy we Francji.

§ 5. W tym celu, a w granicach poniższych postanowień, Towarzystwo Przyjaciół Francji dąży zbiorowo i indywidualnie do nawiązania jak najbardziej ożywionych stosunków z Francją, osobistych i piśmiennych: wymiana zdań, informacji, korespondencji, wymiana zbiorów, jak wytworów sztuki lub przemysłu i t. d., urządzanie obchodów, uroczystości, odczytów, koncertów, przedstawień, zebrań towarzyskich, wycieczek podróży, organizowanie bibljotek, czytelń, kursów języka francuskiego i t. p.

§ 6. W sprawach swych Towarzystwo zasadniczo wyklucza wszelkie poczynania lub dyskusje i t. p najlżej bodaj wkraczające w dziedziny partyjno-polityczne lub religijne.

§ 16 Członkiem nadzwyczajnym może być każdy uczeń szkół polskich, przyjęty przez jedną z Grup Szkolnych T. P. F. Członkowie tej kategorji mogą uzyskać zniżki idące do 10% wkładki członka czynnego. Biorą udział tylko w pracach wewnątrz swych grup.

§ 35. W każdym zakładzie szkolnym lub w danej miejscowości mogą uczniowie, za zezwoleniem swych przełożonych, zawiązać Grupę Szkolną T. P. F. pod nadzorem profesora, wyznaczonego przez Zarząd T. P. F. w porozumieniu z władzą szkolną. Profesor ten pośredniczy między Grupą z Zarządem T. P. F. i jest przedstawicielem Grupy na wolnych zebraniach.

Wszelkich informacyj i wyjaśnień w tej sprawie udziela Towarzystwo Przyjaciół Francji we Lwowie ul. Teatyńska 13.

We Lwowie dnia 30 kwietnia 1922

Kurator:
Sobiński.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w przedmiocie wymiarów i liczby pomieszczeń w budynkach publicznych szkół powszechnych i domach mieszkalnych dla nauczycieli.

Ogłoszone w Dzienniku urzędowym Min. W. R. i O. P. z dnia 9 kwietnia 1922 Nr. 12, poz. 112.

Na podstawie art. 5 i art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. Rzp. P. z roku 1922 Nr. 18, poz. 144), zarządzam w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Robót Publicznych i Zdrowia Publicznego, co następuje:

§ 1. Budynki publicznych szkół powszechnych winny posiadać oprócz niezbędnych przedsionków i klatek schodowych, pomieszczenia, których przeznaczenie, liczbę i wymiary podaje tablica 1 (Program normalny).

§ 2. Odstępstwa ponad normy, przewidziane w tablicy 1, czy to pod względem liczby pomieszczeń, czy ich wymiarów, mogą być zatwierdzone, z tem jednakże zastrzeżeniem, że nadwyżka kosztów, wynikających z budowy ponad normy podane w tablicy 1, nie może obciążać Skarbu Państwa.

§ 3. Odstępstwa poniżej norm, podanych w tablicy 1, dopuszczalne są tylko z powodów, uznanych przez władze szkolne za dostatecznie ważne; odstępstwa te jednak nie mogą sięgać poniżej norm, określonych w tablicy 2 (Program minimalny).

§ 4. Pomieszczenia dla oddziałów równoległych może zawierać tylko budynek szkoły 7-klasowej; liczba oddziałów równoległych nie może przekraczać sześciu.

§ 5. W jednym budynku szkolnym mogą się mieścić conajwyżej dwie oddzielne szkoły 7-klasowe; sala gimnastyczna, natryski i kuchnia do nauki gospodarstwa domowego mogą być wspólne dla obu szkół.

§ 6. Powierzchnia podłogi izby szkolnej nie może wynosić mniej, niż 42 m^2, a nie więcej, niż 60 m^2.

W szkole 4-klasowej dwie izby szkolne, a w szkole 5-klasowej jedna winny być większe od pozostałych.

W szkole 7-klasowej bez oddziałów równoległych dwie izby szkolne winny być większe, a dwie — mniejsze od pozostałych.

W szkołach 2-klasowej, 3-klasowej, 6-klasowej, oraz w szkołach 7-klasowych z oddziałami równoległemi wszystkie izby szkolne winny być w zasadzie równe.

§ 7. W przedkładanych do zatwierdzenia planach budynków szkół 4, 5, 6 i 7-klasowych, zaprojektowanych według programu minimalnego, winna być przewidziana możność budowy lub dobudowy w przyszłości natrysków z rozbieralnią, a w planach szkół 6 i 7-klasowych oprócz tego i sali gimnastycznej.

§ 8. W wypadkach wyjątkowych władze szkolne mogą zezwalać na budowę na razie tylko części, względnie jednego pawilonu budynku szkolnego; plan całego budynku szkolnego musi być jednak z góry zatwierdzony.

§ 9. Gmina wiejska winna równocześnie z budynkiem szkolnym budować również mieszkania dla nauczycieli, jeżeli nie może zapewnić nauczycielom odpowiednich mieszkań w inny sposób.

W razie uznanej przez władze szkolne konieczności będą budować domy mieszkalne dla nauczycieli również i gminy miejskie.

§ 10. Z pośród budowanych przez gminę mieszkań dla nauczycieli połowa mieszkań powinna składać się z trzech pokoi z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni podłogi 75 m^2 (mieszkanie większe), a połowa — z dwu pokoi z kuchnią i przynależnościami o łącznej powierzchni podłogi 50 m^2 (mieszkanie mniejsze).

Jeżeli liczba nauczycieli, nie licząc kierownika, jest nieparzysta, to liczba mniejszych mieszkań winna być o jeden większa od liczby mieszkań większych.

§ 11. Do każdego mieszkania nauczycielskiego, budowanego przez gminę, należą oprócz pomieszczeń określonych w § 10, pomieszczenia gospodarcze o powierzchni conajmniej 10 m^2. Dla nauczycieli, korzystających z gruntów szkolnych, należy prócz tego wybudować zabudowania gospodarcze o łącznej powierzchni conajmniej 25 m^2.

§ 12. Szczegółowe przepisy o budowie publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli zostaną ogłoszone w oddzielnem rozporządzeniu

Warszawa dnia 5 kwietnia 1922.

Prezydent Ministrów i Minister Wyzn. Relig. i Ośw. Publ. :

Antoni Ponikowski.

Załącznik L. 1.
do rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 1922 r.

T A B L I C A I.
(PROGRAM NORMALNY).

L. porządkowa	Nazwa pomieszczeń	Wysokość w metrach	Powierzchnia podłogi w metrach kwadratowych							Przyrost powierzchni podłogi w m² w szkole VII-klas. z oddziałami równoległ. na każdy oddział równol.
			w szkole I-klasowej	w szkole II-klasowej	w szkole III-klasowej	w szkole IV klasowej	w szkole V-klasowej	w szkole VI-klasowej	w szkole VII-klasowej bez oddziałów równoległych	
1	Pomieszczenia rekreacyjne (sień rekreacyjna, korytarze, sale rekreacyjne)	3 5	30	60	75	100	125	150	175	25
2	Szatnie oddzielne (ewentualnie w podziemiu)	3,0 do 3,5	—	—	25	31	37	43	50	7
3	Izby szkolne	3,5	1 izba 60	2 izby ogółem 108	3 izby ogółem 162	4 izby ogółem 216	5 izb ogółem 270	6 izb ogółem 324	7 izb ogółem 378	54
4	Sala robót ręcznych, zajęć praktycznych i rysunków	3,5	—	1 sala 30	1 sala 48	1 sala 48	1 sala 54	1 sala 70	2 sale ogółem 124 (54+70)	—
5	Kancelarja ewentualnie jednocześnie jako pokój na pomoce naukowe i pokój nauczycielski)	3,5	15	15	20	15	18	18	20	—
6	Pokoje na pomoce naukowe (ewentualnie jednocześnie dla nauczycieli)	3,5	—	—	—	20	24	30	1 lub 2 pokoje ogółem 35	2,5
7	Pokój dla nauczycieli	3,5	—	—	—	—	—	20	20	*)

8	Natryski (w podziemiu lub przyziemiu budynku szkolnego, ewentualnie w oddzielnym budynku)	3,0do3,5		—	—	30	30	30	30	—
9	Rozbieralnia przy natryskach	3,0do3 5	—	—	—	20	20	20	20	—
10	Kuchnia do nauki gospodarstwa domowego w szkołach koedukacyjnych i żeńskich (w podziemiu, przyziemiu lub na poddaszu)	3,0do3,5	—	—	—	—	—	46	48	—
11	Sala gimnastyczna (ewentualnie w oddzielnym budynku)	5,0	—	—	—	—	—	150	150	—
12	Garderoba przy sali gimnastycznej oraz pomieszczenie na przyrządy gimn.	3,0do3,5	—	—	—	—	—	29	29	—
13	Ustępy w oddzielnym budynku lub w budynku szkolnym, o ile budynek szkolny jest skanalizowany	2,4do3,5	12	16	20	24	28	32	36	4
14	Mieszkanie dla kierownika, składające się conajmniej z trzech pokoi z kuchnią wraz z przynależnościami	2,4do3,0	75	75	80	80	80	80	80	—
15	Mieszkanie dla woźnego	2,4do3,0	—	—	—	45	45	55	55	—
16	Pomieszczenia gospodarcze szkoły w budynku szkolnym, ewentualnie oddzielne zabudowania gospodarcze szkoły	—	20	20	30	40	50	60	70	10
17	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do kierownika nie korzystającego z gruntu szkolnego	—	20	20	20	20	20	20	20	—
17a	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach) należące do mieszkania kierownika, korzystającego z gruntu szkol.	—	55	55	55	55	55	55	55	—
18	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania woźnego	—	—	—	—	10	10	10	10	—

*) Powierzchnia podłogi pokoju dla nauczycieli przy ogólnej liczbie jedenastu lub więcej izb szkolnych powinna wynosić 24 m^2

Załącznik L. 2.
do rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 1922 r.

T A B L I C A II.
(PROGRAM MINIMALNY).

L. porządkowa	Nazwa pomieszczeń	Wysokość w metrach *)	Powierzchnia podłogi w metrach kwadratowych							Przyrost powierzchni podłogi w m^2 w szkole VII-klas. z oddziałami równoległ. na każdy oddział równol.
			w szkole I-klasowej	w szkole II-klasowej	w szkole III-klasowej	w szkole IV-klasowej	w szkole V-klasowej	w szkole VI-klasowej	w szkole VII-klasowej bez oddziałów równoległych	
1	Pomieszczenia rekreacyjne (sień rekreacyjna, sale rekreacyjne, korytarze, służące jednocześnie i za szatnie)	3,2 do 3,5	30	50	70	90	110	130	150	20
2	Izby szkolne	3,2 do 3,5	1 izba 50	2 izby ogółem 100	3 izby ogółem 150	4 izby ogółem 200	5 izb ogółem 250	6 izb ogółem 300	7 izb ogółem 350	50
3	Sala robót ręcznych, zajęć praktycznych i rysunków (ewentualnie w podziemiu lub na poddaszu)	3,0 do 3,5	—	—	—	48	54	70	70	—
4	Kancelarja (ewentualnie jednocześnie jako pokój na pomoce naukowe i dla nauczycieli)	3,2 do 3,5	12	15	18	15	15	18	20	—
5	Pokoje na pomoce naukowe (ewentualnie jednocześnie i dla nauczycieli)	3,2 do 3,5	—	—	—	20	24	32	1 lub 2 pokoje ogółem 35	2,5

6	Ustępy w oddzielnym budynku lub w budynku szkolnym, o ile budynek szkolny jest skanalizowany	2,4do3,5	9	10	12	14	16	18	20	2
7	Mieszkanie dla kierownika. składające się conajmniej z trzech pokoi z kuchnią wraz z przynależnościami	2,4do3,0	63	63	80	80	80	80	80	—
8	Mieszkanie dla woźnego	2,4do3,0	—	—	—	—	—	45	45	—
9	Pomieszczenia gospodarcze szkoły w budynku szkolnym, ewentualnie oddzielne zabudowania gospodarcze szkoły	—	20	20	25	30	35	40	45	5
10	Pomieszczenia gospodarcze ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania kierownika, niekorzystającego z gruntu szkolnego	—	15	15	15	15	15	15	15	—
10a	Pomieszczenia gospodarcze (ewentualnie w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania kierownika, korzystającego z gruntu szkolnego	—	40	40	40	40	40	40	40	—
11	Pomieszczenia gospodarcze (ewentual. w oddzielnych zabudowaniach), należące do mieszkania woźnego	—	—	—	—	—	—	10	10	—

*) Wysokość pomieszczeń szkolnych może być zmniejszona do 3,2m tylko w tym wypadku, jeżeli pomieszczeniom szkolnym będzie zapewniona dobra wentylacja i jeżeli położenie budynku względem stron świata i sąsiednich zabudowań zapewni pomieszczeniom szkolnym dobre oświetlenie.

L. 777/pr.

Okólnik

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Dyrekcyj szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych oraz Rad szkolnych powiatowych, w sprawie zajęć ubocznych funkcjonarjuszów państwowych.

Rada Ministrów rozporządzeniem z dnia 18 kwietnia 1922 l. 7956, intymowanem okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 24 kwietnia b. r. l. 861 S oznajmiła co następuje:

»Obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1922 ustawa o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 21, poz. 164) wkłada na funkcjonarjuszów państwowej służby cywilnej obowiązek doniesienia swej władzy służbowej o każdem ubocznem zajęciu przynoszącem jakiekolwiek korzyści materjalne i zaniechania takich zajęć, które władza uzna za niedopuszczalne. Władza winna niezezwolić na wykonywanie takich zajęć ubocznych, których wykonywanie stoi w sprzeczności z obowiązkami służbowemi, przeszkadza w ścisłem wykonywaniu czynności urzędowych lub może wywołać uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

Zważywszy, że sprawa zajęć ubocznych funkcjonarjuszów państwowych nie była dotychczas jednolicie unormowana, należałoby wezwać wszystkich funkcjonarjuszów do bezzwłocznego zawiadomienia swej władzy przełożonej o zajęciach ubocznych, o ile się takiemi zajęciami zajmują i uregulować tę sprawę możliwie rychło zgodnie z przepisami art. 29 i 102 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Zwraca się również uwagę na postanowienia art. 30 powołanej ustawy«.

Zawiadamiając o tem Dyrekcje i Rady szkolne powiatowe poleca się aby, o ile którzy z funkcjonarjuszy państwowych zatrudnionych w charakterze sekretarza, oficjanta, pomocnika kancelaryjnego lub w charakterze funkcjonarjusza niższego mają uboczne zajęcie, należy donieść o tem Kuratorjum wyszczególniając rodzaj tego zatrudnienia a zarazem wyrazić zdanie, czy wykonywanie ubocznego zajęcia nie jest w sprzeczności z obowiązkami służbowemi.

Okólnik niniejszy nie ma oczywiście zastosowania do osób stanu nauczycielskiego.

We Lwowie dnia 29 kwietnia 1922.

Kurator:
w z. *Gąyczak.*

L. 2390.I.S

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego do Rad szkolnych powiatowych w sprawie badania stanu zdrowia kandydatów o posady nauczycielskie.

Poleca się Radom szkolnym, aby przed mianowaniem po raz pierwszy tymczasowych nauczycieli (lek) żądała od każdego kandydata świadectwa fizycznego uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego, wydanego przez lekarza (urzędowego) powiatowego na przepisanym formularzu w myśl rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 4 czerwca 1921 l. 16100/I i z dnia 11 czerwca 1921 l. 586/H. Formularze te są do nabycia w Książnicy Polskiej T. N. S. W. we Lwowie ul. Czarnieckiego l. 12.

We Lwowie dnia 28 kwietnia 1922.

Kurator
Sobiński.

L. 3058/I. S.

O k ó l n i k

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w sprawie kursów wakacyjnych dla nauczycieli szkół powszechnych.

W czasie feryj głównych b. r. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego urządza kursy wakacyjne dokształcające dla nauczycieli ukwalifikowanych wyszczególnione w tabelce (patrz str. 165).

Celem dokonania zapisu na kurs winni interesowani niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego okólnika, najpóźniej jednak do dnia 15 czerwca b. r. przesłać do Rady szkolnej powiatowej swego powiatu zgłoszenie na kurs wraz z należycie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną (podać dokładny adres). Rada szkolna powiatowa prześle prośbę natychmiast bezpośrednio do kierownika kursu, który w miarę wolnych miejsc dokona przyjęć na kurs i uwiadomi bezpośrednio o tem przyjętego oraz jego władzę przełożoną. W razie potrzeby należy zgłaszać się do kierownika o bliższe informacje. Do zgłoszenia mają być dołączone dwa znaczki pocztowe po 10 Mk. Przyjęci prześlą na ręce kierownika kursu kwotę 500 Mk. tytułem wydatków połączonych z organizacją kursu.

Nauka na kursie jest bezpłatna. W miarę możności będzie zapewnione uczestnikom zamiejscowym umieszczenie oraz wspólna kuchnia. Koszta utrzymania pokrywają sami słuchacze. Osoby, które nie zamieszkają w domach prywatnych, mają przywieźć ze sobą poduszkę, kołdrę, prześcieradło, ewentualnie pusty siennik. Ponieważ pranie na kursach nie będzie możliwe, wskazane jest zaopatrzyć się w wystarczającą ilość bielizny na cały czas trwania kursu.

Uczestnicy kursów technicznych winni nadto posiadać własne potrzebne narzędzia i materjały (prócz materjałów i narzędzi do slöjdu drzewnego).

Nauczycielstwo zapisane na kursy ma stawić się punktualnie w przeddzień rozpoczęcia wykładów. Nauczyciele spóźniający się wyłączeni będą od uczestnictwa w kursie, prócz tego narażą się na utratę wpisowego.

W czasie trwania kursu uczestnicy obowiązani są stosować się do wskazówek kierownika i prelegentów tudzież regulaminu. W szczególności zwraca się uwagę, że wykonywanie prac czy to technicznych, czy piśmiennych, oraz polecone repetytorja należą do przepisanych obowiązków słuchaczy.

Kuratorjum nie wątpi, że w czasie nadchodzących wakacyj, podobnie jak w roku zeszłym, nauczycielstwo uznając konieczność i korzyści kursów dokształcających licznie zapełni szeregi słuchaczy, by tą drogą przygotować się do zadań stawianych przez nowe kierunki metodyczno-dydaktyczne i nowe programy szkół powszechnych.

We Lwowie dnia 15 maja 1922.

Kurator:
w z. *Gayczak.*

L. p	Miejsce kursu	Rodzaj kursu	Czas trwania kursu	Kierownik kursu	Umieszczenie	Utrzymanie	Uwaga
1	Brody	polskie — historja	$31/_7$—$26/_8$	inspektor szkolny	w miarę możności, częściowo w szkołach	w miarę możności	
2	Kopyczyńce	wyroby z kartonu i tektury	$5/_7$—$2/_8$	jak 1	jak 1	jak 1	
3	Kołomyja	rysunki i roboty z kartonu	$10/_7$—$5/_8$	jak 1	jak 1	jak 1	
4	Lwów	polskie	$3/_7$—$29/_7$	M. Nawrocki, kierow. Wyż. Kursu naucz. ul. Głowińskiego szk. św. Antoniego	częściowo w internatach	jak 1	ogólno-polski 33% miejsc dla naucz. z b. Galicji
5	Rawa ruska	matematyka — przyroda	$3/_7$—$29/_7$	jak 1	jak 1	jak 1	
6	Rzeszów	polskie — historja	$17/_7$—$12/_8$	jak 1	jak 1	jak 1	
7	Skole	rysunki, wyroby z kartonu	$3/_7$—$29/_7$	jak 1	jak 1	jak 1	
8	Daszawa pow. Stryj	gospodarstwo domowe kobiece	$10/_7$—$13/_8$	Tow. Gospodarskie we Lwowie ul. Kopernika 20	dla wszystkich w internacie	wspolne w internacie	ogólno-polski, koszt utrzymania 23.000 Mk. za cały pobyt
9	Tarnopol	prace z kartonu i tektury	$31/_7$—$26/_8$	jak 1	jak 1	jak 1	
10	Drohowyże pow. Żydaczów	slöjd kartonowy i drzewny	$3/_7$—$29/_7$	Dr. W. Kucharski dyr. Zakładu fundacji hr. Skarbka w Drohowyżu st. Mikołajów	jak 8	jak 8	Koszt utrzymania około 18.000 Mk. za cały czas pobytu; ogólno-polski 50% miejsc dla nauczycieli z b. Galicji
11	Drohowyże pow. Żydaczów	przyroda	$2/_8$—$29/_8$				

Rozporządzenie

Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 10 marca 1922 l. 3504 w sprawie zaliczenia służby, odbytej przed osiągnięciem wieku poborowego popisowych rocznika 1901.

Przy odbywającem się obecnie przeglądzie rocznika 1901 zajdą niejednokrotnie wypadki stawienia się do przeglądu popisowych, którzy przesłużyli już pewną ilość miesięcy w wojsku przed osiągnięciem wieku poborowego.

W myśl art. 5 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej służba rocznika 1901 w wojsku stałem powinna się była rozpocząć dnia 1 stycznia 1921 r. W następstwie tego służbę, odbytą przez popisowych rocznika 1901, po tym terminie zaliczyć należałoby w całości do służby w wojsku stałem.

Natomiast czas, spędzony w służbie wojskowej przed 1 stycznia 1921 r. należałoby zaliczyć w myśl art. 14 lit. a) popisowym rocznika 1901 do służby w pospolitem ruszeniu. Jakkolwiek wziętym do wojska z rocznika 1901 przed 1 stycznia 1921 r. w drodze poboru nie przysługują właściwie w myśl powyższego artykułu żadne ulgi w zaliczeniu służby, odbytej przed tym terminem, ochotnikom jednak tego rocznika należy zaliczyć przynajmniej częściowo służbę, odbytą przed 1 stycznia 1921 r. do czasu służby w wojsku stałem ze względu na uczynione w swoim czasie podczas zaciągu ochotniczego przyrzeczenia najwyższych instancyj państwowych.

Wobec tego zarządzam:

Służbę, odbytą przez popisowych rocznika 1901, zarówno ochotnikom jak i poborowym po 1 stycznia 1921 r. zaliczyć należy w całości do służby w wojsku stałem.

Służbę odbytą przez popisowych rocznika 1901 przed 1 stycznia 1921 r. zaliczyć należy do służby w wojsku stałem następująco;

a) wziętym w drodze poboru przed 1 stycznia 1921 r. w stosunku 1 : 3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby frontowej, zaś w stosunku 1 : 4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli nie odpowiadają powyższemu warunkowi;

b) ochotnikom, którzy rozpoczęli służbę przed 1 stycznia 1921 r.:

1. w stosunku 2:3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 2 miesiące), jeżeli mają przynajmniej 2 miesiące służby na froncie;

2. w stosunku 1 : 2 (za każde 2 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby w linji;

3. w stosunku 1 : 4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc), jeżeli pełnili służbę tylko w kancelarjach i urzędach lub nie mają przynajmniej 3 miesięcy służby w linji.

W wypadku, gdy ochotnik nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 1, zastosować należy do niego punkt 2, jeżeli zaś nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 2, wchodzi w zastosowanie punkt 3.

Gdyby popisowemu rocznika 1901 przysługiwało całkowite uwolnienie ze służby w wojsku stałem na podstawie Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej po zaliczeniu odbytej już służby w myśl powyższego rozkazu, w takim razie nie należy go wogóle wcielać do oddziału.

Rozkaz powyższy odnosi się bez zmian również do osób, którym przysługuje na podstawie art. 87 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej prawo do służby jednorocznej.

Za podstawę do obliczenia czasu służby przyjąć należy wyłącznie wojskowy arkusz ewidencyjny. Celem uproszczenia rachunku liczyć okres czasu ponad pół miesiąca (15 dni) za pełny miesiąc, okresu zaś poniżej tego nie brać w rachubę.

W celu uniknięcia nieporozumień podaję poniżej przykłady:

a) popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako wzięty w drodze poboru jeden rok i cztery miesiące, mianowicie: 11 miesięcy przed 1 stycznia 1921 w tem 6 miesięcy na froncie, zaś po tym terminie 5 miesięcy. Wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 r., w stosunku 1 : 3 t. j. 3 i $^2/_3$ miesiąca, okrągło 4 miesiące zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 5 miesięcy — razem 9 miesięcy.

b) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako wzięty w drodze poboru 1 rok i 3 miesiące, mianowicie 9 miesięcy przed 1 stycznia 1921 r., w tem tylko 2 miesiące na froncie, zaś po tym terminie 6 miesięcy, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 r. w stosunku 1 : 4, t. j. 2 i $^1/_4$ miesiąca okrągło 2 miesiące, zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 6 miesięcy — razem 8 miesięcy.

c) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 2 lata i 3 miesiące, mianowicie: 25 miesięcy przed 1 stycznia 1921 r., w tem 5 miesięcy na froncie, zaś po tym terminie 2 miesiące. Wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 r. w stosunku 2 : 3, t. j. 16 i $^2/_3$ miesiąca, okrągło 17 miesięcy, zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 2 miesiące — razem 19 miesięcy.

d) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 1 rok i 9 miesięcy, mianowicie: 18 miesięcy przed 1 stycznia 1921 r., w tem 12 miesięcy w linji, a tylko 1 miesiąc na froncie, zaś po tym terminie 3 miesiące, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1 stycznia 1921 w stosunku 1 : 2, t. j. 9 miesięcy, zaś czas służby po tym terminie w całości, t. j. 3 miesiące — razem 12 miesięcy.

e) Popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 23 miesiące przed 1 stycznia 1921 r. tylko w służbie kancelaryjnej, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby już odbytej w stosunku 1 : 4, t. j. 5 i $^3/_4$ miesiąca — okrągło 6 miesięcy.

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski
Generał-Porucznik.

Okólnik

Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 14 kwietnia 1922 l. 1170/IX w przedmiocie unormowania działalności Komitetów budowlanych.

Na mocy art. 1, poz. 3 i art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Min. Rob. Publ. Dz. Praw. Nr. 39, poz. 283 zarządzam co następuje:

§ 1. Określenie, skład i atrybucje Komitetów Budowy.

Art. 1. Dla przeprowadzenia budowy nowych gmachów państwowych oraz gruntownej naprawy istniejących, w wypadkach gdy koszt robót przenosi 10,000.000 Mk. należy w zasadzie powołać do życia „Komitety Budowy".

Art. 2. Komitet Budowy w składzie swym winien posiadać:

a) Przedstawiciela instytucji lub urzędu dla którego budowa jest przeznaczoną.

b) Przedstawiciela Robót Publicznych.

c) Architekta Kierownika budowy.

Do poz. 1. Ilość członków Komitetu nie może być mniejszą od 3 ani większą od 5 osób.

Do poz. 2a. Przedstawicielem instytucji lub urzędu dla którego budynek jest przeznaczony winien być w Komitecie Urzędnik Państwowy wyznaczony przez jego władze przełożone.

Winien on być obeznany dokładnie z zadaniami i potrzebami swojej instytucji, a również ze wszystkiemi obowiązującemi ustawami i przepisami tyczącemi się budownictwa wogóle, a wykonania budowli państwowych w szczególności.

W wypadkach szczególnej wagi, gdy charakter wznoszonej budowli wymaga wielostronnych wiadomości specjalnych, Urząd zainteresowany może wyznaczyć do Komitetu dwóch przedstawicieli, z których jeden będzie rzeczoznawcą fachowym, drugi zaś rzecznikiem interesów materjalnych Urzędu.

d) Przedstawicielem Robót Publicznych winien być Urzędnik Państwowy z wyższem wykształceniem technicznem, obeznany dokładnie ze sztuką budowlaną, oraz wszystkiemi przepisami technicznemi, skarbowemi i rozporządzeniami Kontroli Państwa, a także rachunkowością budowlaną. Min. Rob. Publ. ma w Komitecie z reguły jednego przedstawiciela. Winien on jednak mieć z góry wyznaczonego zastępcę na wypadek choroby lub niemożności brania udziału w pracach Komitetu. Zastępca ten winien być stale poinformowany o pracach Komitetu.

e) Kierownikiem budowy winien być architekt rządowy lub cywilny posiadający wymagane przez prawa obowiązujące uprawnienia do prowadzenia robót, przeszłość nienaganną, uzdolnienie stwierdzone wykonanemi projektami i budowami. Ze względu na to, że budowle państwowe są wybi-

tnemi pomnikami ducha narodu, oraz świadectwem na zewnątrz o jego kulturze i rozwoju a także winny stanowić przykład dla budownictwa prywatnego, osoba kierownika budowy wywierająca wpływ przemożny na kształt tejże, winna być dobierana ze szczególną troskliwością z pośród architektów najwybitniejszych i najbardziej w danym zakresie uzdolnionych.

Kierownik budowy winien być dobierany do przypadającego mu zadania, a więc według jego specjalnych wiadomości i przygotowania.

Kierownik winien wykonać szkice, projekty oraz kierować robotami, aż do zupełnego ukończenia budowy, przyjmując całkowitą odpowiedzialność za jej trwałość, celowość i wyraz.

f) W wypadkach gdy budowa ma wyjątkowe znaczenie dla ukształtowania miasta lub miejscowości w której jest wznoszoną, może być powołanym do Komitetu przedstawiciel Samorządu miejscowego. Jeżeli budowa ma wyjątkowe znaczenie artystyczne, lub gdy chodzi o naprawę budowli zabytkowej, do Komitetu winien być powołany Przedstawiciel Departamentu Kultury i Sztuki.

Art. 3. Komitet budowy winien wykonać powierzoną mu budowę szybko trwale, celowo i oszczędnie; za czynności swe w łonie Komitetu wyznaczeni doń Urzędnicy Państwowi odpowiedzialni są służbowo, moralnie i materjalnie, stosownie do istniejących przepisów o służbie państwowej, angażowani zaś z poza grona urzędników odpowiadają sądowo i materjalnie w myśl zawartej z nimi uprzednio umowy.

Poz. 1. Postanowienia swoje Komitet poweźmie w każdym wypadku prostą większością głosów. Postanowienia Komitetu mają być protokołowane w specjalnej księdze protokołów osznurowanej i wydanej Komitetowi przez Dyrekcję Rob. Publ. Każdemu członkowi Komitetu wolno zaprotestować przeciw uchwale Komitetu przez zapisanie votum separatum do protokołów.

Uchwała zaprotestowana przez jednego z członków winna być niezwłocznie przesłana do rozstrzygnięcia przez Województwo (O. D. R. P.), które winno ją rozstrzygnąć do dni 7.

Poz. 2. Komitet wybiera z pośród siebie przewodniczącego oraz sekretarza. Przewodniczącym nie może być kierownik budowy. Przewodniczącym może być z mianowania przedstawiciel zainteresowanego Ministerstwa.

a) Przewodniczący ma prawo i obowiązek:

1. przewodniczyć na posiedzeniach Komitetu, 2. zwoływać te posiedzenia, 3. podpisywać na pierwszem miejscu pisma Komitetu, 4. podpisywać protokoły.

b) Sekretarz Komitetu spisuje protokoły posiedzeń, podaje do wiadomości Urzędu II. instancji R. P. oraz zainteresowanego urzędu miesięczne sprawozdania z czynności Komitetu.

c) Kierownik budowy poza czynnościami wypływającemi z kierownictwa budowy lub przewidzianemi w zawartej umowie, zestawia miesięczne sprawozdania z czynności Komitetu, prowadzi korespondencję z przedsiębiorcami i dostawcami, oraz referuje na każdem posiedzeniu Komitetu o postępie prac

i wszystkich swoich czynnościach i zarządzeniach związanych z budową Podpisuje sprawdzone przez siebie rachunki przedsiębiorstw i dostawców.

d) Każdy z członków Komitetu ma prawo wstępu o każdym czasie na budowę, nikt jednak oprócz kierownika nie ma tam prawa wydawać jakichkolwiek zarządzeń.

e) Członkowie Komitetu winni stale poza sprawozdaniami miesięcznemi informować swoje przełożone władze o postępie robót na powierzonej im budowie.

f) Żadnych komunikatów na zewnątrz o powierzonej im robocie, członkom Komitetu wydawać nie wolno. Obowiązuje ich również tajemnica służbowa co do rozpisywanych rozpraw ofertowych, licytacyj, konkursów i t. p.

Art. 4. Prócz stałych członków Komitetu mogą być do prac jego powoływani w miarę potrzeby rzeczoznawcy i doradcy, płatni za swoje czynności i nie mający praw i obowiązków członków Komitetu.

§ 2. Powołanie do życia, czas trwania i rozwiązania Komitetu Budowy.

Art. 1. Komitety powoływane są każdorazowo przez zarządzenie Min. Rob. Publ. na skutek umotywowanego wniosku Dyrekcji. Wniosek o powołanie Komitetu winien zawierać:

1. Protokół naradczy, lub inne dokumentalne dowody konieczności przystąpienia do danej budowy.

2. Plan sytuacyjny terenu przeznaczonego pod budowę, wraz z dowodem przydzielenia rzeczonego placu dla tej budowy.

3. Program budowy, przypuszczalną kubaturę i koszt budynku.

4. Nazwiska i imiona, oraz charakter służbowy proponowanych członków Komitetu.

5. Odpisy delegacji do Komitetu przedstawicieli innych Ministerstw lub Instytucyj.

6. Wniosek mianowania odpowiedzialnego kierownika, lub odpis umowy z architektem cywilnym.

7. Źródła pokrycia kosztów prac wstępnych do budowy.

Art. 2. Celem oszczędzania czasu urzędników, komitety powoływane są do życia dopiero z chwilą konieczności rozpoczęcia prac wstępnych do budowy. Wszelkie poprzednie czynności, których wyniki wyszczególniono w art. 1., przeprowadzają Dyr. Rob. Publ. w porozumieniu z zainteresowanym urzędem. Z chwilą powołania komitetu Urzędu Rob. Publ. wraz z urzędem zainteresowanym, przekazują komitetowi wszystkie materjały tyczące projektowanej budowy, jako to: plany, zdjęcia, protokoły o przekazaniu gruntów i t. p. Na podstawie tych materjałów komitet rozpoczyna swe czynności.

Art. 3. W ciągu 10 dni od dnia powołania komitetu i przekazania mu przez Dyrekcję Rob. Publ. materjałów odnoszących się do budowy, ten ostatni winien zawiadomić o ukonstytuowaniu się i dokonanym przez się podziale

czynności oraz podać program czynności wstępnych do budowy wraz z określeniem terminu ich ukończenia.

Po ukończeniu prac wstępnych, t. j. wykonaniu ostatecznego projektu i kosztorysu, oraz wypracowaniu planu sfinansowania budowy, komitet przesyła cały operat Dyrekcji Rob. Publ. dla zatwierdzenia w drodze przepisanej,

Art. 4. Z chwilą zatwierdzenia projektu i kosztorysu oraz uzyskania koniecznych kredytów na budowę, Dyrekcja Rob. Publ. zawiadamia o tem Komitet, przesyłając mu jednocześnie egzemplarz zatwierdzonych planów i kosztorysów, oraz polecając przystąpić do wykonania budowy.

Jednocześnie z poleceniem i planami, oraz kosztorysem, Komitet winien dostać od Dyrekcji Rob. Publ. wzory książek rachunkowych, jakie winien prowadzić, formularze obowiązujące przy rozpisywaniu ofert i zawieraniu umów, oraz wyciągi obowiązujących najważniejszych przepisów do jakich Komitet ma się stosować. Jednocześnie winien być Komitetowi wyasygnowany awans do wyliczenia na opłatę najpilniejszych rachunków lub też przekazana do miejscowej Kasy skarbowej rata kredytu do dyspozycji przedstawiciela Dyrekcji Rob. Publ. w rzeczonym komitecie. Komitetowi niewolno wykraczać samowolnie poza ramy zakreślonego projektu i kosztorysu. O wszelkich czynnościach swych winien on perjodycznie zawiadamiać zarówno Dyrekcję Rob. Publ. jak Urząd dla którego budują.

Podczas dłuższych przerw w budowie wywołanych z jakichbądź powodów winien Komitet, zawiadomiwszy wprzód o tem władze zwierzchnie, zabezpieczyć budowę od wszelkich możliwych ewentualności, a całą swą korespondencję i akta opieczętować i złożyć w odnośnej Dyrekcji Rob. Publ. lub w razie niemożności w najbliższym urzędzie powiatowym.

Art. 5. Po przeprowadzeniu budowy do końca, przyjęciu protokolarnem od przedsiębiorców wykonanych robót i uregulowaniu wszelkich rachunków, Komitet przekazuje Dyrekcji Rob. Publ. wykonaną budowę, oddaje ją w przytomności umyślnie delegowanego przedstawiciela Dyrekcji użytkownikowi i przekazując wszystkie swe akta do sprawdzenia Dyrekcji Rob. Publ. zawiesza swe czynności do czasu zbadania aktów przez Dyrekcję. Dyrekcja winna w ciągu 6-ciu miesięcy od chwili oddania budowy przejrzeć wszelkie akta, porozumieć się z odnośną Izbą Kontroli i zażądać od Komitetu dodatkowych wyjaśnień względnie udzielić mu absolutorjum za dokonane czynności.

Art. 6. Czynność Komitetu ustaje z chwilą udzielenia mu absolutorjum przez Dyrekcję Okr. Rob. Publ.

§ 3. Czynności Komitetu Budowy.

Czynności Komitetu Budowy dzielą się na 3 okresy:

a) prace wstępne,

b) prace wykonawcze,

c) prace zamykające.

Art. 1. Z chwilą powołania Komitetu, ten ostatni winien w terminie z góry przez siebie określonym (patrz § 2. art. 3.) wykonać następujące prace: 1. Rozwinąć szczegółowo dany mu program budowy, przystosowując go do miejscowych warunków i przydzielonego terenu. W razie niemożliwych do pokonania trudności dostosowania się do danego mu programu, wystąpić do władz zwierzchnich o zmianę programu w niezbędnym zakresie. 2. Omówić z architektem szczegółowo szkice budynku pomagając mu fachowemi radami i przedłożyć je do zaakceptowania w drodze służbowej. 3. Po zaaprobowaniu szkiców współdziałać z architektem przy wykonaniu projektu i kosztorysu wstępnego, omawiając szczegółowo wszystkie kwestje wątpliwe. 4. Zbadać warunki miejscowe pod względem konjunktur technicznych i handlowych i na tej podstawie wypracować plan sfinansowania budowy, rozkładając wykonanie budowy na odpowiednie okresy, proponując najwłaściwszy z dozwolonych sposobów wykonania robót, proponując użycie najstosowniejszych w danem miejscu i czasie materjałów i t. p. 5. Objąć w posiadanie przydzielony teren. 6. Przeprowadzić uzupełniające pomiary i studja. 7. Wypracować szczegółowe wnioski celem zabezpieczenia kredytów potrzebnych dla normalnego nieprzerwanego toku robót. Po wykonaniu prac powyższych Komitet przesyła cały operat w drodze służbowej władzom zwierzchnim i oczekuje na zatwierdzenie planów i kosztorysów, oraz na otrzymanie funduszów. O zakończeniu prac wstępnych zawiadamia służbowo zarówno Dyrekcję R. P. jak i interesowany Urząd i zaznacza to zakończenie w księdze protokołów.

Art. 2. Prace wykonawcze Komitety rozpoczynają z chwilą przekazania im przez Dyrekcję R. P. egzemplarza zatwierdzonego projektu i kosztorysu, oraz uzyskania funduszów w myśl art. 4 cz. II. Komitet uprawniony jest do przeprowadzenia budowy w ściśle określonych granicach projektu, kosztorysu i kredytów wyznaczonych. Żadnych zmian istotnych, w zatwierdzonych projektach i kosztorysach, zwłaszcza takich zmian, które prowadzą do podrożenia budowy komitetom czynić nie wolno. Nie wolno również dopuszczać do przekroczenia wyznaczonego na dany okres kredytu, zwłaszcza pod postacią obciążenia przyszłych okresów budowy większemi należnościami przedsiębiorców. W razie zauważenia któregoś z tych przekroczeń, komitet winien być niezwłocznie przez władze nadzorcze zawieszony w czynnościach, a sprawa skierowana na drogę dyscyplinarną. Przy pracach wykonawczych Komitet winien przeprowadzić następujące czynności:

Poz. 1. Przeprowadzić rozprawy ofertowe na całość lub poszczególne grupy robót stosownie do zatwierdzonego planu finansowego i kosztorysu. Przy rozpisywaniu konkurencji winny być zastosowane obowiązujące przepisy i formularze stosownie do obowiązujących w danej chwili i miejsca rozporządzeń, podanych do wiadomości komitetu razem z poleceniem rozpoczęcia budowy.

Poz. 2. Wypracować projekty umów z przedsiębiorcami i dostawcami lub też zastosować obowiązujące wzory umów. Projekty te przesłać do za-

twierdzenia władzom Ministerstwa Rob. Publ. według przysługującej im kompetencji. Umowy do wysokości sumy przewidzianej w kompetencjach Dyrekcji R. P. zawiera Komitet a zatwierdza Dyrekcja R. P. Umowy w wysokości zastrzeżonej do zatwierdzenia Min. Rob. Publ. zawiera na wniosek Komitetu Dyrekcja, a zatwierdza Ministerswo. Przy zawarciu umów winna być zachowana dwustopniowość instancji.

Poz. 3. Prowadzić rachunkowość budowy w księgach przepisanego wzoru, oraz księgę postępu budowy, w które zapisywane będą postępy robót protokolarnie stwierdzone.

Poz. 4. Wypłacać przedsiębiorcom należność w granicach uprawnień, udzielonych komitetowi przez Dyrekcję R. P. Wypłaty kaucji oraz rezerwowanych według umowy resztek należności winna dokonać jedynie Dyrekcja, ona również winna otrzymać ostateczne pokwitowanie kontrahenta. Kierownikowi budowy komitet nie może dokonywać żadnych wypłat.

Poz. 5. Ustanawiać terminy wykonania poszczególnych grup robót i dopilnować ich dotrzymania.

Poz. 6. Prowadzić korespondencję w sprawach powierzonych Komitetowi budowy.

Poz. 7. Czuwać nad tem, aby zarządzenia kierownika budowy zgodne były z zatwierdzonemi planami i kosztorysami; w razie konieczności poczynienia zmian w projekcie lub w kosztorysie występować do władz nadzorczych z odpowiedniemi motywowanemi wnioskami popartemi ścisłem obliczeniem kosztów żądanej zmiany.

Poz. 8. Czuwać nad dobrocią dostarczonych materjałów, w razie konieczności stwierdzać protokolarnie ich wady i żądać od przedsiębiorców zmiany ich na odpowiednie; baczyć nad celowością użycia materjałów i siły roboczej; roztoczyć pieczę nad należytem wykonywaniem przez kierownictwo dozoru technicznego, terminowem wydawaniem zarządzeń i rysunków, sprawdzaniem rachunków dostawców we właściwych terminach, dostrzeżone zaniedbania protokołować i podawać do wiadomości władz nadzorczych.

Poz. 9. Składać w stałych odstępach czasu, przynajmniej raz na 6 tygodni szczegółowe sprawozdania z czynności poparte wyciągami z protokołów i rachunków w 2 jednobrzmiących odpisach Dyrekcji Okr. Rob. Publ., oraz Urzędowi dla którego wykonywa się budowa.

Art. 3. Prace zamykające budowę rozróżnić należy na dwie grupy: prace zamykające części robót i prace zamykające ostatecznie budowę.

Poz. 1. Po ukończeniu każdej grupy robót stanowiących zamkniętą w sobie całość winna ona być zbadaną i przyjętą protokolarnie od przedsiębiorcy.

O ile przedsiębiorca kończy swoje czynności na budowie, rachunki jego winny być sprawdzone w terminie przewidzianym umową, reszta należności wypłacona, we właściwym czasie przewidzianym umową, postawiony wniosek do Dyrekcji Rob. Publ. o zwrot zabezpieczenia kaucyjnego. Wszelkie przewlekanie rachunków i przetrzymywanie kaucyj bez usprawiedliwionych

niecznością powodów jest surowo wzbronione, ile że podrywa zaufanie przedsiębiorców i naraża Państwo na zbędne koszta. Organa nadzorcze śledzić będą czy Komitety wypełniają ściśle odnośne postanowienia, ewentualnie stosować będą drogę dyscyplinarną za przekroczenia i zaniedbania w tej mierze.

Poz. 2. Protokoły o ukończeniu i przyjęciu poszczególnych grup robót, zestawiane w miarę ich kończenia, wpisywane być mają do oddzielnej książki. Z chwilą spisania protokołu o przyjęciu ostatniej grupy robót, komitet winien w ciągu 3-ch dni wystąpić z wnioskiem do Dyrekcji R. P. o wyznaczenie Komisji Odbiorczej; dla Komisji tej przygotowane być winny zestawienia rachunkowe rzeczywistych kosztów budowy równoległe do odpowiednich pozycyj kosztorysu wstępnego. Protokoły i zestawienia winny być złożone tak przejrzyście by porównanie ich z kosztorysem nie przedstawiało żadnej trudności nawet dla niespecjalisty. Zestawienia rachunkowe winny pokrywać się ściśle z sumami sprawdzonych rachunków.

Poz. 3. Komisja Odbiorcza winna wespół z komitetem zbadać szczegółowo wykonaną budowę, sprawdzić zgodność jej z zatwierdzonym projektem, trwałość wykonania, poprawność działania instalacji. W miarę możności winna być również sprawdzona ilość robót (na wyrywki). Po oględzinach robót na miejscu, winny być sprawdzone protokoły przyjęć i zestawienia rachunkowe, poczem rachunki i wszelkie akta komitetu zostają przekazane Dyrekcji dla ostatecznego sprawdzenia i przedstawienia kontoli Państwa.

Z chwilą przejęcia przez Dyrekcję aktów Komitetu działalność tegoż ustaje.

Wiadomości osobiste.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zamianował:

inż. Marcina Sochę, profesora państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, wizytatorem szkół zawodowych przy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego;

Ottona Mieczysława Żukowskiego, pełniącego obowiązki wizytatora szkół powszechnych, wizytatorem przy Kuratorjum O. S. L.

Juljana Mazurka, kierownika gimnazjum I we Lwowie dyrektorem tego zakładu;

Marjana Kwiecińskiego, profesora szkoły ślusarskiej w Świątnikach dyrektorem tego zakładu;

Wandę Karpińską nauczycielkę prywatnego seminarjum nauczycielskiego Z. Strzałkowskiej we Lwowie i Marję Stanisławską nauczycielkę w Psarach, nauczycielkami szkoły ćwiczeń w państwowem seminarjum nauczycielskiem żeńskiem w Stanisławowie;

Michalinę Hargesheimerównę nauczycielkę szkoły żeńskiej im. król. Jadwigi w Stanisławowie i Leontynę Gorzkowską nauczycielkę szkoły powszechnej w Knihininie-Górce nauczycielkami, a Marjana Stefanowa nauczyciela

seminarjum nauczycielskiego w Krośnie nauczycielem państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego w Stanisławowie;

Kazimierza Pivirotto nauczyciela szkoły powszechnej w Rzeszowie, nauczycielem szkoły ćwiczeń państwowego seminarjum nauczycielskiego na razie bez oznaczenia miejsca służbowego;

Kuratorjum O. S. L. ustanowiło po myśli § 8 pragmatyki służbowej nauczycielami: Kazimierza Osińskiego w gimnazjum I w Przemyślu; Feiwla Müllera w gimuazjum III w w Tarnopolu; ks. Szymona Łukacza w gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie.

Zamianowało w szkołach powszechnych:

Karola Janowskiego nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Radymnie;

Helenę Weissową nauczycielką kierującą 7-klasowej szkoły żeńskiej w Tarnobrzegu;

Jana Panka nauczycielem kierującym 2-klasowaj szkoły w Gorzycach.

Przeniosło;

Michalinę Gruszkiewiczową nauczycielkę szkoły powszechnej w Bolanowicach do szkoły w Babinie;

Tadeusza Jaworczykowskiego nauczyciela w Markowej do szkoły im. ks. Skargi w Jarosławiu;

Stefanję Jaworczykowską nauczycielkę w Markowej do szkoły żeńskiej im. św. Kingi w Jarosławiu;

Olgę Derżkową nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Dublanach do 1-klasowej szkoły w Tarnawce;

Adelę Nowosielską nauczycielkę 6-klasowej szkoły w Komarnie do szkoły w Załużu.

Zmarli:

Dymitr Dubicki stały nauczyciel kierujący 2-klasowej szkoły w Uhersku w powiecie stryjskim, zmarł dnia 6 kwietnia b. r. w 59. roku życia a w 40. roku służby;

Zuzanna z Solczaków Gonetowa stała nauczycielka 7-klasowej szkoły żeńskiej w Krośnie, zmarła dnia 10 kwietnia 1922 r. w 29. roku życia a w 10. roku służby;

Marja Kowalówna nauczycielka 2-klasowej szkoły w Wistowej w powiecie kałuskim, zmarła dnia 22 kwietnia b. r. w 38. roku życia a w 18. roku służby;

Wanda Krzesińska nauczycielka 1-klasowej szkoły w Fereskuli w powiecie kosowskim, zmarła dnia 5 marca b. r. w 41. roku życia a w 19. roku służby;

Franciszka Kudłakówna nauczycielka 4-klasowej szkoły w Grębowie w powiecie tarnobrzeskim, zmarła dnia 22 kwietnia 1922 w 40. roku życia a w 19. roku służby;

Józef Malinowski nauczyciel w Korolówce w powiecie kołomyjskim, zmarł dnia 7 kwietnia b. r. w 45. roku życia a w 3. roku służby.

Organizacja szkół.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 30 marca b. r. l. 6067/II zezwoliło by I gimnazjum państwowe w Tarnopolu nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. Wincentego Pola w Tarnopolu," a reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7600/II by gimnazjum państwowe w Rohatynie nosiło nazwę: „Gimnazjum państwowe im. Piotra Skargi w Rohatynie."

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nadało prawo publiczności:

reskryptem z dnia 14 kwietnia b. r. l. 3288/I prywatnej 7-klasowej szkole powszechnej P. P. Benedyktynek obrz. łać. we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 19 kwietnia b. r. l. 7429/II klasom I—V prywatnego gimnazjum oddziału ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Jaworowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7601/II klasom I—V prywatnego gimnazjum oddziału ukraińskiego Towarzystwa pedagogicznego w Rohatynie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczniów zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7596/II prywatnemu gimnazjum klasycznemu męskiemu, prywatnemu gimnazjum realnemu męskiemu i prywatnemu gimnazjum realnemu żeńskiemu z językiem wykładowym polskim we Lwowie, utrzymywanym przez Żydowskie Towarzystwo szkoły ludowej i średniej na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczniów i uczenic uczęszających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7595/II klasom I—VI prywatnego gimnazjum żeńskiego dr. Adeli Karpówny we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do zwyczajnych uczenic uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 21 kwietnia b. r. l. 7602/II klasom V—VIII prywatnego gimnazjum żeńskiego im Marji Konopnickiej w Samborze na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do zwyczajnych uczenic zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 29 kwietnia b. r. l. 8249/II prywatnemu gimnazjum męskiemu im. H. Jordana we Lwowie na rok szkolny 1921/22 oraz prawo odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania świadectw dojrzałości mających ważność świadectw szkół państwowych, z ograniczeniem tych praw do uczniów zwyczajnych zakładu uczęszczających na naukę codzienną;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10041/I prywatnej szkole powszechnej utrzymywanej przez Towarzystwo Ochrony Młodzieży we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży szkolnej własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10146/I prywatnej szkole powszechnej z ruskim językiem wykładowym utrzymywanej przez zakon S. S. Bazyljanek we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem tego prawa do uczenic własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10142/I powszechnej szkole prywatnej Jordanowskiej we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do uczniów własnego zakładu;

reskryptem z dnia 9 maja b. r. l. 10147/I prywatnej szkole powszechnej męskiej i żeńskiej gminy ewangelickiej we Lwowie na rok szkolny 1921/22 z ograniczeniem do młodzieży własnego zakładu.

Książki szkolne.

Rozporządzeniem z dnia 24 marca 1922 l. 7989/I poleciło Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ze spisu podręczników szkolnych, dopuszczonych do użytku w szkołach powszechnych, wykreślić książkę pod tytułem: Ludomir Sawicki, Geografia dla VI stopnia 7-klasowej szkoły powszechnej, Kraków 1921.

O tem zawiadamia się wszystkie zarządy szkół celem zastosowania się.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zatwierdziło podwyższenie ceny następujących książek szkolnych wydanych nakładem K. S. Jakubowskiego we Lwowie:

	cena dotychczasowa	cena podwyższona
Ippoldt. Deutsches Lesebuch I	560 Mk	760 Mk
Nusbaum-Wiśniowski. Wiadomości z zoologji	540 „	720 „
Próchnicki-Janowski. Wiadomości z ogólnej nauki o Państwie	160 „	200 „
Siwak. Geografja II	260 „	320 „
Żłobicki. Wiadomości z fizyki	520 „	620 „

J. Kaz. Króliński. „Polska terminologja gramatyczna“ z przykładami i objaśnieniami. Nakładem „Odrodzenia“. Lwów 1922 str. 24.

Publikacja ma na celu ujednostajnienie terminologji gramatycznej, ustalonej na zjeździe gramatyków w Krakowie dnia 27 lutego 1921.

Konkursa.

L. 2462/I. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę dyrektora państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze.

Do posady tej są przywiązane pobory unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 433. Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską do szkół średnich.

W zakładzie jest mieszkanie służbowe dla dyrektora.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową najpóźniej do dnia 15 czerwca 1922.

We Lwowie, dnia 28 kwietnia 1922.

L. 2070/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs w celu obsadzenia stanowiska dyrektora państwowej Szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem z ważnością od dnia 1 września 1922.

Do tego stanowiska przywiązane są pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół średnich i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszonej w Nr. 65 Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1920 poz 433 i 435.

O to stanowisko mogą się ubiegać architekci z wykształceniem akademickiem i politechnicznem, dłuższą praktyką zawodową i praktyką nauczycielską.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P. wraz z krótkim opisem przebiegu życia, świadectwami studjów i uwierzytelnionemi odpisami świadectw z praktyki zawodowej, kandydaci wnieść mają do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do dnia 15 czerwca 1922.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie dnia 9 maja 1922.

L. 6744/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs na posadę profesora rysunków w gimnazjum I. we Lwowie.

Z posadą tą są połączone obowiązki i prawa przywiązane do posady nauczyciela w szkołach średnich, unormowane ustawą z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 65.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się pełną kwalifikacją na nauczyciela szkół średnich.

Podania udokumentowane i zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Ministerstwa W. R. i O. P. przez Kuratorjum O. S. L. do dnia 30 czerwca b. r.

We Lwowie dnia 12 maja 1922.

L. 2070/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs w celu obsadzenia dwóch posad nauczycielskich dla przedmiotów ogólnokształcących w państwowej Szkole przemysłu drzewnego w Zakopanem a mianowicie jednej dla której kwalifikację stanowi egzamin nauczycielski z grupy przedmiotów historyczno-językowej, a drugiej z zakresu nauk przemysłowo-kupieckich i przyrodniczych, dla których dostateczną kwalifikację daje egzamin wydziałowy z grupy matematyczno-przyrodniczej, posiadanie jednak obok tego specjalnych kursów zawodowych jest pożądane.

O posady te mogą ubiegać się nauczyciele posiadający kwalifikacje do nauczania w szkole powszechnej 7-klasowej i posiadający dłuższą praktykę nauczycielską.

Do stanowisk tych są przywiązane pobory przewidziane w ustawie o uposażeniu nauczycieli państwowych szkół powszechnych i zawodowych z dnia 13 lipca 1920, ogłoszonej w Nr. 65 Dz. U. R. P. z dnia 31 lipca 1920 poz. 433 i 435.

Podania ostemplowane, wystosowane do Ministerstwa W. R. i O. P. wraz z krótkim opisem przebiegu życia, świadectwami studjów i uwierzytelnionemi odpisami świadectw z praktyki zawodowej, należy wnieść do Kuratorjum O. S. L. najpóźniej do dnia 15 czerwca 1922.

Pożądane jest wskazanie osób mogących złożyć referencje.

We Lwowie dnia 9 maja 1922.

L. 5615/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia posady nauczyciela rysunków w państwowem gimnazjum I w Przemyślu, z uposażeniem służbowem ustalonem w ustawie z dnia 13 lipca 1920 Dz. u. p. Nr. 65.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską dla szkół średnich.

Podania należycie poparte dokumentami należy wnosić drogą służbową do końca czerwca b. r.

We Lwowie dnia 6 maja 1922.

L. 2166/III. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego ogłasza niniejszem konkurs celem obsadzenia z początkiem roku szkolnego 1922/23 dwóch posad nauczycieli etatowych w państwowej Akademji Handlowej we Lwowie, a mianowicie:

1. posady nauczyciela algebry, arytmetyki politycznej, rachunków kupieckich i fizyki;

2. posady nauczyciela przedmiotów handlowych.

Od kandydatów o posadę pod 1) wymaga się kwalifikacji do nauczania matematyki i fizyki jako przedmiotów głównych dla szkół średnich oraz

zobowiązania się do złożenia egzaminu uzupełniającego z arytmetyki politycznej i rachunków kupieckich dla wyższych szkół handlowych.

Kandydaci o posadę pod 2) winni wykazać się kwalifikacją do nauczania przedmiotów I grupy w wyższych szkołach handlowych.

Do obu tych posad przywiązane są pobory w myśl ustawy z dnia 13 lipca 1920 (Dz. U. Rz. P. Nr. 65, poz. 435).

W razie braku ukwalifikowanych kandydatów posady będą nadane prowizorycznie takim kandydatom, którzy się zobowiążą do złożenia przepisanych egzaminów.

Podania wystosowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego należycie udokumentowane i ostemplowane należy wnosić do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego za pośrednictwem Dyrekcji Akademji handlowej we Lwowie najpóźniej do dnia 15 czerwca b. r.

We Lwowie dnia 28 kwietnia 1922.

L, 969/I. W państwowych szkołach średnich podległych Komisji szkolnej ks. Cieszyńskiego wakować będą z początkiem roku szkolnego 1922/23 następujące posady nauczycielskie:

a) W państwowem gimnazjum polskiem im. Osuchowskiego w Cieszynie posada polonisty, germanisty i nauczyciela rysunków. Warunki: egzamin nauczycielski z jęz. polskiego, niemieckiego i rysunków. O posadę nauczyciela rysunków mogą się także ubiegać kandydaci z egzaminem wydziałowym z III grupy.

b) W państwowej szkole handlowej w Cieszynie jedna posada nauczyciela geografji i historji i jedna posada do nauk handlowych z grupy I. Przy obsadzaniu posady historyka pierwszeństwo mieć będą kandydaci z egzaminem nauczycielskim, w braku tychże mogą się także zgłaszać kandydaci z egzaminem wydziałowym z grupy I. Warunkiem nadania drugiej posady jest egzamin fachowy z nauk handlowych z grupy I.

c) W państwowem gimnazjum polskiem w Bielsku ogółem 7 posad, jedna posada dla katechety rzym. kat., druga dla polonisty, trzecia dla germanisty lub romanisty, czwarta dla filologa klasycznego, piąta dla matematyka i fizyka, szósta dla przyrodnika, siódma dla nauczyciela rysunków. Przy obsadzaniu wszystkich wymienionych posad wymagany jest egzamin nauczycielski z odnośnych przedmiotów z wyjątkiem rysunków, z których ewentualnie także może wystarczyć egzamin wydziałowy z grupy III. W braku kandydatów egzaminowanych mogą się ubiegać o posady także kandydaci nieegzaminowani, mogący się wykazać ukończonemi studjami uniwersyteckiemi.

d) W państwowej szkole przemysłowej z językiem wykładowym polskim w Bielsku jedna posada historyka, wymagany egzamin nauczycielski, 3 posady inżynierów mechaników, jedna posada inżyniera budownictwa

i jedna posada inżyniera tkactwa. Przy posadach inżynierów wymagane obydwa egzaminy państwowe i praktyka zawodowa.

e) W państwowej szkole przemysłowej z językiem wykładowym niemieckim w Bielsku jedna posada nauczyciela matematyki i fizyki, wymagany egzamin nauczycielski, jedna posada nauczyciela technologji tkactwa, wymagane obydwa egzaminy dla inżynierów-mechaników i praktyka zawodowa, jedna posada asystenta dla działu mechaniczno-elektrotechnicznego, wymagane absolutorjum oddziału maszyn szkoły politechnicznej, jedna posada nauczyciela przędmiotów handlowych, wymagany egzamin dla 2 klasowych szkół handlowych i praktyka kupiecka, jedna posada instruktora dla tkactwa ręcznego, wymagane ukończenie 2-klasowej szkoły tkackiej i praktyka, jedna posada instruktora dla przędzarstwa, wymagane ukończenie 2-klasowej szkoły tkackiej i praktyka.

Wszystkie te posady nadane będą z dniem 1 września 1922. Uposażenie będzie wymierzone na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. P. Nr. 65 poz. 433 względnie 435 i jej uzupełnień.

Podania udokumentowane wnosić należy przepisaną drogą służbową do Ministerstwa W. R. i O. P. w Warszanie najpóźniej do dnia 20 czerwca 1922.

W Cieszynie dnia 10 maja 1922.

L. 2547. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Nowogródzkiego ogłasza konkurs na posady dyrektorów w państwowych gimnazjach w miejscowościach: Dzisna, Nieśwież, Nowogródek i Słonim.

Do posad tych przywiązane są pobory służbowe po myśli ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 65) jakoteż dodatek kresowy w wysokości 30 prc. wszystkich dodatków drożyźnianych.

Podania opatrzone wymaganemi dokumentami służbowemi (ewentualnie w legalizowanych odpisach), dokładnie wypełnioną tabelą osobową i kwalifikacyjną przedkładać należy do Ministerstwa W. R. i O. P. Departament II. za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy do końca maja b. r.

Lida dnia 1 maja 1922.

L. 3518/II. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Łódzkiego w Łodzi, ul. Piotrkowska 56 ogłasza konkurs na następujące posady w państwowych szkołach średnich od dnia 1 września 1922:

Dyrektora w państwowem gimnazjum żeńskiem im. E. Szczanieckiej w Łodzi i dyrektora w państwowem gimnazjum koedukacyjnem w Zduńskiej-Woli.

Nauczycieli języka polskiego: w Kaliszu (żeńskie), w Łodzi (męskie), w Łodzi (żeńskie), w Pabjanicach (męskie), w Zduńskiej-Woli (koedukacyjne), w Zgierzu (koed.).

Nauczycieli języka niemieckiego: w Łodzi (żeńskie), w Pabjanicach (męskie), w Piotrkowie (męskie).

Nauczycieli języka francuskiego: w Kaliszu (żeńskie), w Łodzi (żeńskie), w Zduńskiej-Woli (koed).

Nauczycieli języka łacińskiego: w Piotrkowie (męskie).

Nauczycieli historji i geografji: w Pabjanicach (męskie), w Zduńskiej Woli (koed).

Nauczycieli matematyki: w Kaliszu (żeńskie), w Pabjanicach (męskie), w Zduńskiej-Woli (koed.), w Zgierzu (koed.), dwie posady.

Nauczycieli fizyki i chemji: w Kaliszu (męskie), w Kaliszu (żeńskie), w Pabjanicach (męskie) dwie posady.

Nauczycieli przyrody: w Łodzi (męskie), w Zgierzu (koed.).

Nauczycieli rysunków: w Pabjanicach (żeńskie).

Nauczycieli gimnastyki: w Zduńskiej-Woli (koed.), w Zgierzu (koed.).

Nauczycieli śpiewu: w Zduńskiej-Woli (koed.), w Zgierzu (koed.).

Łódź dnia 24 kwietnia 1922.

L. 2318. Rada szkolna powiatowa w Jarosławiu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły z językiem wykładowym ruskim w Surochowie.

Podania udokumentowane z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikącyjną wnosić należy za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Jarosławiu do dnia 15 lipca b. r.

Jarosław dnia 24 kwietnia 1922.

L. 171. Rada szkolna powiatowa w Drohobyczu ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela religji rzym.-kat. w 7-klasowej szkole żeńskiej w Wolance ad Tustanowice z obowiązkiem udzielania religji w 4-klasowej szkole męskiej (z planem 6-klasowej) w Wolance.

O posadę tę ubiegać się mogą kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani. Posady katechety nie można zajmować równocześnie z posadą duszpasterską.

Podania udokumentowane należy wnosić w przepisanej drodze służbowej do Rady szkolnej powiatowej w Drohobyczu do dnia 15 lipca b. r.

Drohobycz dnia 18 kwietnia 1922.

L. 889. Rada szkolna powiatowa w Brodach ogłasza niniejszem konkurs na posadę stałego nauczyciela religji grecko-katolickiej w 7-klasowej szkole powszechnej męskiej w Brodach, z obowiązkiem udzielania tej nauki i w innych miejscowych szkołach powszechnych do pełnego wymiaru godzin.

O posadę tę mogą kompetować kanonicznie ordynowani kapłani świeccy lub zakonni, którzy w razie jej otrzymania nie będą mogli zajmować posady duszpasterskiej.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Rady szkolnej powiatowej w Brodach do końca lipca b. r.

Brody dnia 30 marca 1922.

L. 870. Rada szkolna powiatowa w Dobromilu ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich.

1) Na posadę nauczyciela w 4-klasowej szkole (z plan. 5 kl.) w Birczy. Pierwszeństwo zastrzega się nauczycielom posiadającym egzamin wydziałowy.

2) Na posadę nauczyciela (ki) w 2-klasowej szkole w Kniażpolu.

3) Na posadę nauczyciela religji grecko-katolickiej w 6-klasowej szkole męskiej w Dobromilu, z obowiązkiem nauczania religji i w szkole żeńskiej w Dobromilu.

4) Na posady nauczycieli (lek) w 1-klasowych szkołach w Brzusce, Brzeżawie, Jamnie dolnej, Jamnie górnej, Krecowie, Kuźminie, Lipie, Leszczawie górnej, Leszczawie dolnej, Łopusznicy, Rozpuciu, Rudawce birczańskiej, Trzciańcu i Wełykiem.

W szkołach w Birczy, Dobromilu, Kuźminie, Leszczawie dolnej językiem wykładowym jest język polski, w innych wszędzie ruski.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Rady szkolnej powiatowej w Dobromilu, w terminie do 15. lipca 1922.

Dobromil dnia 1 maja 1922.

L. 1730. Rada szkolna powiatowa w Sanoku ogłasza niniejszem konkurs w celu stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego szkoły 5-klasowej męskiej z planem szkół 7-klasowych w Rymanowie.

O to stanowisko ubiegać się mogą tylko kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy. Mieszkania dla nauczyciela kierującego niema w budynku szkolnym.

Podania udokumentowane z dokładnie wypełnioną tabelą kwalifikacyjną należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy do Rady szkolnej powiatowej w Sanoku w terminie do 15. lipca 1922.

Sanok dnia 2 maja 1922.

L. 1057. Rada szkolna powiatowa w Mościskach ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1) Na posadę nauczycielki kierującej względnie nauczyciela kierującego szkoły 5-klasowej żeńskiej (z planem 7-kl.), prowizorycznie oddzielonej od

szkoły męskiej w Sądowej Wiszni. Pierwszeństwo zastrzega się kandydatom (tkom) posiadającym egzamin wydziałowy z którejkolwiek grupy.

2) Na posadę nauczyciela 6-kl. szkoły męskiej w Mościskach i 5-klasowej szkoły męskiej z planem 7-klasowej w Sądowej Wiszni. Pierwszeństwo mają kandydaci z egzaminem wydziałowym z którejkolwiek grupy.

3) Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Złotkowicach (budynek nowy murowany).

4) Na posady nauczycieli 1 klasowych szkół w Hankowicach i Podgaci.

5) Na posady nauczycieli w 2 klasowych szkołach w Złotkowicach i w Małnowie na przysiółku Mełeszki.

W szkołach w Mościskach, Sądowej Wiszni i Złotkowicach jest język wykładowy polski, w innych ruski.

Termin wnoszenia podań do 15. lipca 1922.

Mościska dnia 8 maja 1922.

L. 1242. Rada szkolna powiatowa w Śniatynie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 7-klasowej szkoły powszechnej męskiej z polskim językiem wykładowym w Śniatynie.

Wymagany patent do szkół wydziałowych z którejkolwiek grupy. Mieszkania służbowego niema.

Podania udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Rady szkolnej powiatowej w Śniatynie w terminie do końca lipca 1922.

Śniatyn 9 maja 1922.

Dom wycieczkowy w Krakowie dla młodzieży szkolnej.

L. 807/pr. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego powzięło zamiar budowy domu na pomieszczenie wycieczek szkolnych udających się do Krakowa i wydało w tej sprawie następujący okólnik:

„Corocznie przybywają do Krakowa w miesiącach wiosennych i letnich liczne wycieczki uczniów i uczenic z różnych stron Rzeczypospolitej, aby zapoznać się ze starą kulturą tego miasta, oglądnąć zabytki dawnej architektury i bezcenne zbiory sztuki nagromadzone wysiłkiem wieków minionych oraz zapobiegliwością naszych przodków rozmiłowanych w pięknie.

Ruch ten wzmożony coraz więcej żądzą naocznego poznania ziemi ojczystej, a zwłaszcza ziemi krakowskiej, jej bliższych i dalszych okolic, będzie się skupiał przeważnie w Krakowie, który poza wielkiem swem znaczeniem historycznem i kulturalnem jest punktem wyjścia dla różnych wycieczek krajoznawczych, przedewszystkiem w stronę Tatr i Pienin. Stąd pochodzi wzmożony ruch wycieczkowy młodzieży w stronę Krakowa, którego obowiązkiem jest pomieścić młodzież napływającą i zapewnić jej schronienie.

Ponieważ do tej pory Kraków nie rozporządza odpowiedniemi na to lokalami, a może conajwyżej umieszczać młodzież na noc w budynkach szkolnych, które przed godziną ósmą muszą być opróżnione, Kuratorjum O. S. Krakowskiego postanowiło wszcząć akcję na większą skalę wśród nauczycielstwa i młodzieży szkolnej, zmierzającą do zdobycia przedewszystkiem przez samą młodzież i nauczycielstwo potrzebnych środków finansowych, przy pomocy których możnaby dokonać dzieła budowania domu wycieczkowego dla młodzieży szkolnej w Krakowie.

Kuratorjum zwróci się również do Ministerstwa W. R. i O. P. ewentualnie i do innych Ministerstw, aby Państwo przyczyniło się także do urzeczywistnienia tego zamiaru.

W miarę uzyskania funduszów Kuratorjum przystąpi do budowy domu, który w pierwszym rzędzie będzie służył na wiosnę i w lecie dla celów wycieczkowych młodzieży z całej Polski, a w miesiącach zimowych stanie się dla niej ośrodkiem kulturalnym, gdzie znajdzie rozrywkę godziwą i przyjemnie będzie mogła spędzać czas wolny od nauki i obowiązków szkolnych. Kuratorjum bowiem zamierza przeznaczyć w budynku kilka sal na pomieszczenie izby harcerskiej, czytelni, sali teatralnej i t. p.

Pieniądze zbierane w obrębie zakładów naukowych zechcą Dyrekcje przesyłać wraz z miesięcznem sprawozdaniem do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego (Wydział ogólny), które składać je będzie w jednym z banków krakowskich lub w P. K. O. Ogólna suma wpływów będzie podawana do wiadomości ogółu w dziennikach krakowskich.

Dyrekcje i Rady szkolne powiatowe zechcą zaznajomić nauczycielstwo i młodzież z treścią niniejszego okólnika, bardzo gorąco zachęcić wszystkich do współdziałania z Kuratorjum i obmyślenia różnych źródeł skąd mogłyby płynąć dochody na budowę domu. Jeżeli wszyscy zainteresowawszy się sprawą, zajmą się gorliwie gromadzeniem funduszów i będą współpracować w tym kierunku, nie ulega wątpliwości że zamierzone dzieło będzie dokonane w niedługim czasie.

Podając do wiadomości Nauczycielstwa ten okólnik, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego popiera jak najusilniej zamiar o którym mowa, nie można bowiem zaprzeczyć, że zbudowanie domu wycieczkowego w Krakowie byłoby istotnem dobrodziejstwem dla licznych rzesz młodzieży szkolnej, pragnącej zapoznać się z cennemi zabytkami historycznemi tego odwiecznego grodu. Młodzież niejednokrotnie wstrzymuje się od pielgrzymek do Krakowa jedynie tylko dla braku nieodzownego pomieszczenia, w domu wycieczkowym zaś znalazłaby wypoczynek po podróży i ostoję w czasie pobytu w Krakowie.

Dyrekcje i Zarządy szkół zachęcą swych wychowanków do składek, nie pomijając także nauczycielstwa, które ze swej strony winno przyczynić się znaczniejszemi ofiarami do rychłego urzeczywistnienia projektu.

Zebrane kwoty należy przesyłać czekami pocztowemi, których dostarczy na życzenie Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 1 maja 1922.

Za Kuratora:
Gayczak.

Wezwanie.

L. 2579. Rada szkolna miejska we Lwowie wzywa niniejszem nauczyciela szkoły powszechnej męskiej im. Czackiego p. Karola Barala, o którym nie wiadomo gdzie przebywa, do powrotu do służby w terminie do dnia 15 czerwca 1922, w przeciwnym razie będzie uważany jako zrzekający się dobrowolnie zajmowanej posady nauczycielskiej.

We Lwowie dnia 5 maja 1922.

Utworzenie Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Wilnie.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia b. r. Dz. u. p. Nr. 27, poz. 222 rozciągnięto moc obowiązującą ustawy z dnia 4 czerwca 1920 o tymczasowym ustroju władz szkolnych nad Ziemią Wileńską złączoną z Rzecząpospolitą Polską, do której należą powiaty: wileński, oszmiański, święciański, trocki i brasławski.

Sprawa kosztów przesiedlenia rehabilitowanych byłych funkcjonarjuszy austrjackich.

L. 778/pr. Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 12 kwietnia 1922 l. 763 D. B. oznajmiło, że z uwagi na uchwałę Rady Ministrów z dnia 9 maja 1921, w myśl której przyjmowanie do służby państwowej poprzednio nieprzyjętych zrehabilitowanych b. funkcjonarjuszy austrjackich Rusinów i Żydów może nastąpić jedynie w formie mianowania, jak również z uwagi na postanowienie art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 Dz. u. p. Nr. 74, poz. 507, nie należy przyznawać funkcjonarjuszom tej kategorji kosztów przesiedlenia do wyznaczonego im nowego miejsca służbowego.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 2 maja 1922.

Opinie lekarskie o niezdolności do służby.

L. 853/pr. Wskutek zapytań władz jak ma opiewać opinja lekarza rządowego o niezdolności do służby funkcjonarjusza państwowego, aby mogła być wziętą za podstawę do przeniesienia funkcjonarjusza na emeryturę, Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 20 kwietnia 1922 l. 668/DA/Em

wyjaśniło, że lekarz winien stwierdzić po myśli art. 9 ustawy emerytalnej, mając na względzie postanowienie art, 3 ustęp 1 i art 6 punkt a) tej ustawy, z jakich przyczyn i przez jaki czas funkcjonarjusz nie jest zdolny do dalszego pełnienia obowiązków służbowych.

Jeżeli stwierdzona niezdolność jest trwała ma lekarz zaznaczyć to w swem orzeczeniu wyraźnie i takie tylko orzeczenie stanowi podstawę do przeniesienia funkcjonarjusza na emeryturę.

Nadmienia się, że w wypadkach wątpliwych właściwa władza może po myśli art. 9 ustawy emerytalnej poddać danego funkcjonarjusza państwowego badaniom innego lekarza rządowego.

Reskrypt powyższy podaje się do wiadomości wskutek polecenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 27 kwietnia 1922 l. 889/S.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 8 maja 1922.

Reklamacje funkcjonarjuszy państwowych.

L. 826/pr. Wskutek reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 27 kwietnia 1922 l. 876/S podaje się do wiadomości i zastosowania się następujący komunikat Ministerstwa Spraw wojskowych z dnia 9 września 1921 l. 22504/III, wyjaśniający sprawę reklamacji funkcjonarjuszy państwowych na wypadek mobilizacji:

»W myśl ustawy z dnia 11 lipca 1919 (Dz. P. P. P. Nr 59, poz. 357), zwolnienie funkcjonarjuszy państwowych niezbędnie potrzebnych w służbie cywilnej może nastąpić tylko wtedy, jeżeli funkcjonarjusze ci zostali powołani do pełnienia czynnej służby wojskowej wskutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia armji do stanu wojennego, nie zaś jeżeli np. służba wojskowa jest spełnieniem przepisów o obowiązku służby wojskowej w myśl Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27 października 1918 (Zasada art. 1 i 5 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej).

W myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych (Monitor Polski Nr. 16 z roku 1921 § 4), z dniem 1 stycznia b. r. do wojska stałego zaliczono osoby urodzone w latach 1900 i 1901 oraz tych z urodzonych w latach 1898 i 1899, którzy powołani do czynnej służby wojskowej nie przesłużyli czasu określonego w odnośnych postanowieniach Tymczasowej Ustawy o pow. ob. sł. wojsk. z dnia 27 października 1918. W chwili przeto obecnej dopuszczalne jest reklamowanie tylko tych funkcjonarjuszy państwowych, którzy przesłużyli już dwa lata względnie jeden rok, o ile mają przyznane prawa służby jednorocznej w wojsku stałem, a ze względów natury wyłącznie wojskowej

zostali w wojsku zatrzymani. Funkcjonarjusze zaś innych roczników winni być reklamowani w myśl tutejszego pisma l. 275/T. na wypadek mobilizacji«.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 8 maja 1922.

Zjazd Koleżeński absolwentów seminarjum nauczycielskiego męskiego we Lwowie z roku szkolnego 1912/1913.

Uprasza się kolegów którzy w czerwcu w roku 1913 składali egzamin dojrzałości w sem. naucz. męsk. we Lwowie, by zechcieli nadesłać bezzwłocznie swoje dokładne adresy na ręce kol. Kalinki Stanisława Lwów ul. Tarnowskiego 7 lub kol. Chruściela Stanisława Lwów ul. Jabłonowskich 42. Szczegóły podamy listownie.

Endel Leopold m. p. przewodnicz. *Tracz Marjan m. p.* skarbnik. *Kalinka Stanisław m. p.* sekretarz.

Czasopismo »Wychowanie fizyczne«.

L 128 pr. W Poznaniu wychodzi miesięcznik p. t. „Wychowanie fizyczne", organ Rady wychowania fizycznego i kultury cielesnej Polskiego Związku Sokolego i innych zrzeszeń. Redaktor naczelny: Prof. Dr. E. Piasecki. Administracja: Poznań, Studjum wychowania fizycznego, Ogród botaniczny. Prenumerata roczna 300 mk.

Celem „Wychowania fizycznego" jest rozszerzanie i pogłębianie tak wiedzy teoretycznej jak praktycznego wyszkolenia lekarzy, nauczycieli, kierowników ćwiczebnych wszelkiego rodzaju i wogóle ludzi, zajmujących się stale higjeną szkolną i wychowaniem fizycznem.

Założycielem wydawnictwa staje się każdy Polak lub Polka czci nieposzlakowanej, który wpłaci przynajmniej jeden udział 200 mk.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego zwraca uwagę na to wydawnictwo wszystkich Rad szkolnych powiatowych, Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących oraz seminarjów nauczycielskich i zachęca do prenumerowania tego miesięcznika dla bibljotek powiatowych i nauczycielskich, tudzież do zjednywania mu prenumeratorów, założycieli i współpracowników.

Z Kuratorjum O. S. L.

We Lwowie dnia 10 maja 1922.

Państwowy Bank odbudowy.

Ustawą z dnia 23 marca b. r. Dz. p. p. Nr. 27, poz. 217 powołano do życia Państwowy Bank odbudowy. Według art. 5 punkt 3 tej ustawy Bank ten może udzielać kredytów długo— i krótkoterminowych gminom, związkom samorządowym, parafjom i instytucjom społecznym na odbudowę zniszczonych przez wojnę szkół, kościołów i budynków użyteczności publicznej. Szczegóły zawarte są w powyższej ustawie.

Ogłoszenia.

Ustne egzamina dojrzałości w seminarjach nauczycielskich rozpoczną się w bieżącym roku szkolnym w następujących terminach:

Dnia 22 maja na ruskim kursie koedukacyjnym we Lwowie i w prywatnem seminarjum żeńskiem w Stanisławowie, 23 maja w państwowem seminarjum żeńskiem we Lwowie, 29 maja w państwowych męskich w Krośnie, Stanisławowie i Tarnopolu, 30 maja w państwowem żeńskiem w Brzeżanach, 2 czerwca w państwowem męskiem w Samborze, 6 czerwca w państwowych męskich we Lwowie, Rzeszowie, Rudniku i Sokalu, w państwowem żeńskiem w Przemyślu i na ruskim kursie seminarjalnym w Przemyślu, 9 czerwca w prywatnem żeńskiem w Rzeszowie, 12 czerwca w państwowem żeńskiem w Kołomyi i w prywatnych żeńskich w Stryju i w Samborze, 13 czerwca w prywatnem żeńskiem w Tarnopolu, 16 czerwca w państwowem żeńskiem w Jaworowie, 19 czerwca w państwowych męskich w Czortkowie i Zaleszczykach, w prywatnem ruskiem w Stanisławowie i w prywatnem Strzałkowskiej we Lwowie, 21 czerwca w prywatnem ruskiem w Kołomyi, 24 czerwca w prywatnem Rychnowskiej we Lwowie, 26 czerwca w prywatnych żeńskich w Brodach i Łańcucie tudzież w prywatnem ruskiem w Jaworowie.

L. 1581. Rada szkolna powiatowa w Sanoku unieważnia legitymację kolejową Michała Nawrockiego, nauczyciela szkoły powszechnej w Siemuszowej, Nr. legitymacji 5198 z daty 12 grudnia 1921.

Sanok dnia 26 kwietnia 1922.

L. 1472. Rada szkolna powiatowa w Brzeżanach unieważnia niniejszem legitymację kolejową Heleny Groszkówny, nauczycielki szkoły powszechnej męskiej w Kozowej, z daty 3 stycznia 1922 L. 181.

Brzeżany dnia 25 kwietnia 1922.

L. 6303/I. Julja z Wojtanowskich Ciechanowska, nauczycielka w Tuchowie powiat Tarnów, opuściła samowolnie posadę, wskutek tego poleca się Radom szkolnym powiatowym, aby bez zezwolenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nie przyjmowały jej do służby nauczycielskiej.

Z Kuratorjum Okręgu Szkolnego Krakowskiego.

W Krakowie dnia 27 kwietnia 1922.

Kuratorjum O. S. L. zwraca uwagę Zarządów bibljotek szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich na tygodnik illustrowany p. t. „Sport“ wychodzący pod redakcją prof. R. Wacka we Lwowie. (Administracja ulica Zimorowicza 5).

Tygodnik obejmuje artykuły ze wszystkich dziedzin sportu i nadaje się do bibljotek dla starszej młodzieży szkolnej.

Administracja jest skłonna przyznać Dyrekcjom szkół odpowiednią zniżkę prenumeraty.

Na terenie Województwa Lubelskiego w kilku okręgach szkolnych wakuje jeszcze kilkadziesiąt stanowisk nauczycielskich w szkołach powszechnych, które mogą być natychmiast obsadzone.

Kandydaci Polacy, absolwenci seminarjum lub conajmniej 6—7 klas gimnazjum polskiego, mogą wnosić należycie udokumentowane i ostemplowane podania do Państwowego Urzędu pośrednictwa pracy w Lublinie.

Państwowy Urząd pośrednictwa pracy.

W Lublinie dnia 1 maja 1922.

J ę z y k P o l s k i:

CHRZANOWSKI I. i WOJCIECHOWSKI K. — Wypisy Polskie dla klas wyższych szkół średnich. Część I. (Do roku 1822). Wydanie III.
FALSKI M. — Elementarz powiastkowy dla dzieci.
Falski M. i Benni T. — Wskazówki dla nauczyciela. Wydanie III.
ŁOŚ J. — Zasady ortografji polskiej i słownik ortograficzny. Wydanie II.
PRÓCHNICKI F. — O ważniejszych gatunkach poezji i prozy. Wydanie IV.
Próchnicki F. i Wojciechowski — Wypisy polskie dla szkół średnich. T. IV.
— Wypisy polskie. Tom V.
WOJCIECHOWSKI K. — Wypisy polskie. Tom V. Wydanie I. (dla klasy V szkół średnich).
MICKIEWICZ ADAM — Pan Tadeusz. Objaśnili i zastosowali do potrzeb szkolnych Jan Bystrzycki i Michał Janik.

J ę z y k a n g i e l s k i:

BENNI T. — Gramatyka angielska. Dla początkujących na podstawie fonetycznej. Wydanie II.
— Podręcznik języka angielskiego.
DICKENS CH. -- A. Christmas Carol. Opracował dla młodzieży polskiej L. Kardaszewicz.
KNAPCZYKÓWNA. — Pierwsza książka angielska.

J ę z y k f r a n c u s k i:

KWIATKOWSKI S. — Premier livre de Grammaire. Cinqieme édition.
— Deuxieme livre de Grammaire avec 40 exercices practiques troisiéme édition.
— Troisieme livre de Grammaire avec 42 exercices practiques.
— France et Français.
RYNIEWICZ A. Gramatyka elementarna języka francuskiego.
— Zwięzły podręcznik do nauki języka francuskiego.
SZAROTA J. — Cours de francais. Premiere partie. Dessins de Nowakowski 1921.
— Cours de frangcais. Deuxieme partie.
WĘCKOWSKI ST. — Książka francuska dla szkół średnich, część I. wydanie VIII.
— Książka francuska dla szkół średnich, część druga Wyd. IV. Skrócił i przerobił wspólnie z autorem Dr. Stefan Glixelli.
— Książka francuska dla szkół średnich, część III.
— Książka francuska dla szkół średnich, część IV.
WĘCKOWSKI ST. i SZAROTA J. — La France. Premiere partie.
— La France. Seconde partie.

J ę z y k g r e c k i:

BARTUNEK J. — Preparacja do Sofoklesa Antygony.

EURYPIDES. — Medea. Opr. Dr. F. Smolka. Wydanie I.
FIDERER E. — Gramatyka języka greckiego szkolna. Wydanie VI, część I.
FISCHER K. —Preparacja do Apologji Platona.
LEBIEDZKI J. — Słówka do Iljady. Ks. II-ga.
PLUTARCH. — Żywoty Cicerona i Demostenesa opr. F. Nagórzański.

Język łaciński:

CAESAR C. J. —Commentarii de Bello Gallico, opr. Fr. Terlikowski.
— Słowniczek do skróconego wydania pamiętników Cezara o wojnie Gallickiej.
CICERO M. T. — Wybór mów, część I. opr. J. Szczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część II. opr. J. Sczepański. Wydanie II.
— Wybór mów, część III. opr. Jan Szczepański. Wydanie II.
— Wybór z pism filozoficznych. Wydał J. Szczepański
CYBULSKI ST. — Podręcznik języka łacińskiego i filologji klasycznej.
— Tabulae quibus antiquitates graecae et romanae illustrantur.
DANYSZ A. — Materjały do kompozycyj łacińskich.
FRĄCZKIEWICZ A. — Pierwsza książka do nauki języka łacińskiego.
— Druga książka do nauki języka łacińskiego.
HORATIUS FL. Q. — Poezje do użytku w gimnazjach polskich, wybrał i opracował Tadeusz Sinko, prof. Uniwer. Jag.
KONCEWICZ Ł. — Nowy Słownik podręczny łacińsko-polski, opracowany podług najlepszych źródeł
LIVIUS TITUS. — Dzieje rzymskie w wyborze, do użytku w gimnazjach polskich, wydał Jan K. Jędrzejowski. Wydanie II.
OVIDIUS P. — Wiązanka wierszy z dodatkiem wybranych elegij Tibulla i Propercjusza, opr. Tadeusz Sinko prof. Uniw. Jagiell. Wydanie III.
— Preparacja do wyboru pism P. Owidjusza Nasona oprac. Terlikowski Fr.
PLINJUSZ MŁODSZY. — Listy wybrane, opracował F. Nagórzański. Wyd. I.
SAMOLEWICZ Z. — Zwięzła gramatyka łacińska, część I. Wydanie XII. niezmienione.
SAMOLEWICZ Z. i SOŁTYSIK T. — Gramatyka języka łacińskiego. Część II. Składnia.
SZCZEPANSKI J. — Wypisy łacińskie ułożone na podstawie K. Neposa, J. Cesara i Ovidiusa.
VERGILIUS. — Wybór z dzieł, opracował T. Sinko prof. Uniw. Jag.

Język niemiecki.

JAKÓBIEC J. i LEONHARD ST. — Pierwsza książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.

JAKÓBIEC J. i LEONHARD ST. — Druga książka do nauki języka niemieckiego dla szkół powszechnych i średnich.
— Trzecia książka do nauki języka niemieckiego.
— Czwarta książka do nauki języka niemieckiego.

H i s t o r j a.

GEBERT B. i GEBERTOWA G. — Opowiadania z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie VIII.
— Wypisy historyczne z dziejów ojczystych dla niższych klas szkół średnich. Wydanie II.
— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski. Część I. do elekcji Stanisława Augusta, z 64 rycinami. Wydanie III.
— Opowiadania z dziejów powszechnych z szczególnem uwzględnieniem dziejów Polski, część II.
— Historja starożytna, część I.
— Historja starożytna, część II. Rzym.
— Wypisy historyczne do nauki dziejów starożytnych.
JANELLI M. i KISIELEWSKA J. — Z dziejów ojczystych.
KISIELEWSKA J. — Dzieje Polski, Litwy i Rusi, dla szkół powszechnych.
RYNIEWICZ A. — Początkowy kurs historji średniowiecznej i nowożytnej z uwzględnieniem dziejów Polski. Wydanie II.

G e o g r a f j a.

PAWŁOWSKI ST. Dr. — Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami. Tom I geografja ogólna.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom II. Część I. Kraje i morza europejskie.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi ilustracjami Tom II. Część II. Geografja Polski.
— Geografja dla klas wyższych. Z licznemi illustracjami Tom III. Kraje i morza pozaeuropejskie.
ROMER E. i POLACZKÓWNA — Krajoznawstwo dla klasy I.
ROMER E. — Geografja dla klasy II.
SOSNOWSKI P. — Geografja Polski.

N a u k a o P o l s c e.

WERESZCZYŃSKI i KUCHARSKI W.— Wiadomości o Polsce współczesnej.
GRUSZECKA A. — Podręcznik do nauki o Polsce współczesnej (przystosowany do planów semin.).

M a t e m a t y k a.

BARTEL K. — Geometrja wykreślna. Wydanie II.

KALICUN — Podręcznik geometrji dla klasy III. szkół średnich.
ŁOMNICKI A. — Geometrja, podręcznik dla szkół średnich część I. Planimetrja-Stereometrja. Wydanie IV.
— Geometrja, podręcznik dla seminarjów.
— Początki geometrji analitycznej.
MIHUŁOWICZ — Podręcznik arytmetyki dla klasy IV. Wydanie VI.
— Podręcznik arytmetyki dla klasy V. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VI. Wydanie II. (w druku).
— Podręcznik arytmetyki dla klasy VII. Wyd. I. (w druku).
SIERZPUTOWSKI T. — Elementarz rachunkowy. Część I. (Pierwszy rok nauczania).
— Arytmetyka. Część I.
— Arytmetyka. Część II.
— Arytmetyka. Część III. liczby ułamkowe. — Wiadomości z geometrji poglądowej. Wydanie IV. poprawione i uzupełnione.
— Arytmetyka. Część IV. (szósty i siódmy rok nauczania). Wydanie III poprawione.

Przyroda.

DOMANIEWSKI. — Pogadanki przyrodnicze dla kl. I, II i III.
FIREWICZ. — Zbiór ćwiczeń zootonomicznych.
GAWECKI. — Mechanika.
KORCZYŃSKI A. — Kurs preparatyki chemicznej, nieorganicznej i organicznej.
MICHALSKI. — Przyroda martwa.

Podręczniki dla szkół handlowych.

GÓRA W. — Podręcznik księgowości. Tom I., II. i III.
— Temat do książkowania w interesie towarowym, do użytku w kantorze praktycznym 2-klasowych szkół handlowych.
HUMNICKI Dr. — Krótki kurs towaroznawstwa. Część I.
KAPUŚCIŃSKI J. Profesor szkoły handlowej w Tarnowie. — Podręcznik do nauki pisania na maszynie.
PAWŁOWSKI A. — Rachunki kupieckie. Część I. II. Wydanie IV.
— Rachunki kupieckie. Część IV. Wydanie IV.
— Nauka rachunków przemysłowych.
— Zasady arytmetyki politycznej. Wydanie II.
PETYNIAK, SANECKI i TOMANEK. — Zasady ekonomji społecznej dla wyższych zakładów naukowych w Polsce. Wydanie II.
ZAGAJEWSKI i TOMANEK. — Wzory i tematy do handlowej korespondencji niemieckiej.

Książki pomocnicze dla nauczyciela.

BYKOWSKI L. — Zasady pedagogiki doświadczalnej.
CZERWIŃSKI K. — Korzenionóżki Rhizopoda.
CZAPCZYŃSKI — Ćwiczenia w mówieniu.
DOBROWOLSKI ST. — Nauczyciel jako główny czynnik rozwoju szkolnictwa powszechnego, wyd. II.
FALSKI — BENNI. — Wskazówki dla naucz. do Elementarza powiastkowego.
HABERKANTÓWNA. — Protokoły lekcji przyrodoznawstwa Cz. I i Cz. II.
HOENE-WROŃSKI. — Filozofja pedagogji.
HOMOLACS K. — Zasady budowy ornamentu płaskiego i metodyka kursu zdobniczego.
JANELLI M. — Zbiór ustaw i rozporządzeń odnoszących się do szkół średnich w b. Galicji.
KARBOWIAK A. Bibljografja pedagogiczna.
KWIATKOWSKI S. — Dydaktyka i metodyka nauczania języków nowożytnych
LIBRACHOWA i SELMONICZÓWNA. — Pogadanki z dziećmi.
ŁOŚ. — Zasady ortografji polskiej (wyd. II w druku).
MATZKE S. — Zasady rysunku początkowego.
MISKY. — Plastyczne uzmysławianie przedmiotów.
PIASECKI. — Zabawy i gry ruchowe.
PIASECKI i SCHREIBER. — Harce młodzieży polskiej.
PIATEK-WISNAR. — Zasady przyzwoitego zachowania się uczniów szkół średnich.
PICHÓR i HOBORSKI. — Metoda matematyki.
ROWID H. — Z metodyki wypracowań pisemnych.
— Podstawy pedagogiki Trentowskiego.
SEDLACZEK. — Organizacja harcerstwa polskiego.
SIEMIEŃSKI. — Ustrój Rzeczypospolitej Polskiej.
SIERZPUTOWSKI. — Wskazówki metodyczne do element. rachunk.
SOŁTYSIK T. — Wskazówki dla praktykantów zawodu nauczycielskiego.
SZAFER WŁ. Dr. — Ogrody szkolne.
— O szkołę Polską Cz. I, II i III.
SZOBER ST. — Zasady nauczania języka polskiego w zakresie szkoły powszechnej i gimnazjum niższego.
— Ustawy polskiej terminologji gramatycznej
ŚNIEŻEK-DYAKOWSKI. — Historja naturalna.
WITKIEWICZ ST. — Chrześcijaństwo i katechizm.
WYSOCKI ST. — Zarys celowego nauczania muzyki w szkole ogólnokształcącej.
ZARZECKI L. — Dydaktyka ogólna czyli kształcenie charakteru przez nauczanie.
— Wstęp do pedagogji.

NAKŁADEM KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO LWOWSKIEGO.

Z drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (E. Winiarza) we Lwowie.